

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 122, ЧИСЛО 3, П'ЯТНИЦЯ, 16 СІЧНЯ 2015 РОКУ

1893

Vol. 122, No. 3, FRIDAY, JANUARY 16, 2015

\$2.00

НА ТЕМИ ДНЯ

Між миром і війною

Петро Часто

Якщо хочемо почути правду про сьогоднішню Україну, не слухаймо ні політиків, ні політологів, ні, тим більше, нікого з урядового чиновництва, цієї багатоголової гідри атинародної і антиукраїнської системи, котра все ще не здолана, ні навіть засобів масової інформації, котрі, в переважній більшості, замість масово інформувати, масово, на догоду власникам-олігархам, далі, як і за режиму Януковича, спотворюють українську дійсність.

Усіма силами пробуймо з цього вбогого на здоровий глузд шуму виокремити рідкісні, але чисті, безцінні голоси синів і дочок України, що зі зброєю в руках захищають від москвинів рідну землю і щомиті готові вмерти за неї. На цій вогненній межі між життям і смертю супроти правди вони, ще живі воєводи нових небесних сотень, не згрішать.

Тому намагаймося зрозуміти, що вони говорять, що думають, що пояснюють нам. Зрозуміймо, що оцей наш нинішній час – це не так час нового Президента чи нового парламенту, чи нових міністрів в Україні, як час саме їхній – самовідданих захисників України.

Не чекаймо, поки ця непоказна, але сутнісно свята жертвовність стане, як щедро обіцяють далекі від цієї війни арт-продюсери, темою майбутніх кінофільмів чи книжок. Може, це ніколи не здійсниться, адже ж тема УПА, світлого воїнства часів Другої світової війни, ще й дотепер не вийшла з західних патріотичних теренів на всеукраїнський світоглядний обрій.

І ще одне візьмімо до уваги, розумової і сердечної: пам'ятаймо, що за цією простою назвою – „добровольчий батальйон“ – стоять людські біографії, здатні, якби раптом відкрилися перед нами, докорінно змінити наше власне життя і наші погляди на довколишню дійсність, наше світовідчуття. Водночас ці батальйони – не щось особне чи відриване від українського загалу, не щось сектантськи чи орденськи фанатичне, а в повному розумінні плоть від плоті свого суспільства, його вікова, освітня, професійна проекція, й коли взяти, наприклад, лише це останнє, професійну належність, то раз-по-раз натрапляємо на парадокси, як, наприклад цей: банківський менеджер, якому нібито за логікою речей більше пасував би космополітичний світогляд, воює за Україну в батальйоні безкомпромисно націоналістичного „Правого сектора“.

Від кого ще можна почути таку ясність і таку вичерпність щодо подій в Україні, щодо її нинішніх випробувань і дальшої долі, як не від її захисників? Хто, крім них, може небагатьма словами сказати так багато? Ось, наприклад, перед нами весь обсяг інтерв'ю для „Еспресо ТВ“ (5 грудня) колишнього журналіста з Запоріжжя 45-річного Володими-

(Закінчення на стор. 4)

Порошенко взяв участь у Марші єдності

Президент України Петро Порошенко під час Маршу єдності у Парижі. (Фото: Прес-служба Президента України)

ПАРИЖ. – Президент України Петро Порошенко разом з провідниками та представниками майже 60 держав 11 січня узяв участь у Марші єдності. Загалом по всій країні сотні

тисяч французів вийшли на вулиці своїх міст, щоб вшанувати пам'ять жертв терористичних

(Закінчення на стор. 4)

Нова політика порятунку України

У нижче вміщеній статті відомий американський фінансист, інвестор, прихильник теорії відкритого суспільства і противник так званого „ринкового фундаменталізму“, засновник мережі благодійницьких організацій, відомих як „Фонд Сороса“, ДЖОРДЖ СОРОС пропонує свій власний погляд на проблему України у зв'язку з російською збройною агресією і висловлює декілька важливих порад керівникам об'єднаної Європи щодо найбільш ефективної політики сприяння Україні.

Санкції протистоять російській агресії

Санкції, запроваджені проти Росії США та Європою, спрацювали значно швидше і зашкодили російській економіці значно більше, ніж будь-хто міг очікувати.

Санкції мали на меті обмежити російським банкам та компаніям доступ до міжнародних ринків капіталу. Але їхній вплив великою мірою посилювався через різке падіння цін на нафту, без чого санкції були б значно менш дієвими. Для збалансування власного бюджету, Росія потребує цін на нафту близько 100 дол. за барель. (Наразі ціна тримається на рівні 55 дол. за барель).

Поеднання низьких цін на нафту і санкцій викликало в Росії фінансову кризу, яка за деякими показниками вже є порівнянною з кризою 1998 року.

Тоді, 1998 року, Росія зрештою вичерпала свої валютні резерви і оголосила дефолт з боргових зобов'язань, спричинивши безлад у світовій фінансовій системі.

Цього разу рубль впав більш ніж на 50 відс., інфляція прискорюється, а відсоткові ставки підвищуються до рівня, який вводить російську економіку у стан рецесії. Великою перевагою Росії порівняно з 1998 роком є те, що вона досі має значні резерви в чужоземній валюті.

Це дало змогу Центральному банку Росії відіграти 30 відс. вартості рубля від її найнижчого рівня, витративши на це близько 100 млрд дол. і домовившись з Народним банком Китаю про своп-лінію (swap-line) розміром 24 млрд дол. Але наразі у Центробанку Росії залишається всього близько 200 млрд дол. чи навіть менше ліквідних резервів, а криза тільки набирає оберти.

На додачу до збільшення відтоку капіталу, Росії доведеться виплатити у 2015 році понад 120 млрд дол. зовнішніх боргів. І хоча на противагу 1998 року більшість російських боргів зосереджені у приватному секторі, не слід дивуватися, якщо нинішня криза завершиться-

(Продовження на стор. 14)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Рух на Донбас перекрито

КИЇВ. – 3 11 січня потрапити в зону антитерористичної операції можна лише через сім транспортних коридорів та за спеціальною перепусткою. Для її отримання потрібно подати заяву з описом маршруту пересування та терміном перебування в зоні і паспорт. Потрібна також копія документа, який підтверджує необхідність поїздки на цю територію. Зазначені документи можна надати в пунктах пропуску. Спеціальна перепустка виготовляється протягом 10 днів. („Укрінформ“)

■ Складено списки терористів

КИЇВ. – 8 січня радник міністра внутрішніх справ Антон Геращенко повідомив про створення сайту „Миротворець“ для збору даних про терористів і сепаратистів. Уже є дані про 9,000 бойовиків, 150 з яких затримані на блокпостах. Сайт викликав тривогу у терористичних та сепаратистських колах. Найактивнішими помічниками сайту стали громадяни Росії, які почали масово надсилати відомості про російських терористів-найманців і військовослужбовців, які вони знайшли у російських соціальних мережах і на форумах. „Ми тепер маємо списки особового складу цілої низки підрозділів російських збройних сил, які без оголошення війни вторглися на територію України і вбивають наших співгромадян“, – підкреслив А. Геращенко. (Радіо „Свобода“)

■ Твітер-шторм в обороні Савченко

КИЇВ. – 5 січня в інтернеті стартувала міжнародна акція на підтримку заарештованої в Росії української летунки Надії Савченко. Активісти створюють і поширюють у соціальних мережах фото- та відеоматеріали з інформацією про Н. Савченко. До твітер-шторму долучилися посольства України у Великобританії, Македонії, Японії, Вірменії, Кувейті та Ватикані, а також Посол США в Україні Джефрі Пает. Н. Савченко четвертий тиждень поспіль продовжує голодування у московському слідчому ізоляторі. Адвокат ув'язненої Марк Фейгін закликав на її підтримку вийти на глобальну акцію 26 січня, у день відкриття сесії Парламентської Асамблеї Ради Європи. („Українська правда“)

■ Журналісти: ракету привезли з Росії

КИЇВ. – Літак „Малаязіських авіоліній“ був збитий у небі над Донбасом 17 липня 2014 року зенітно-ракетним комплексом „Бук М1“, доправленим в район Сніжного 53-ю бригадою протиповітряної оборони Росії для прикриття російських танків – про такий висновок заявила 11 січня група журналістів з Голландії та Німеччини у рамках проєкту „CORRECTIV“, що мав на меті з'ясувати причини та винуватців авіокастрофи. Журналісти, спираючись на свідчення місцевих мешканців, встановили, що вантажний автомобіль з ракетою проїхав 17 липня трасою ч. 21 через Донецьк, а об 11-й годині виїхав з міста. Далі установку бачили на вулицях Сніжного. У розслідуванні йдеться про те, що обслуговування та використання такого комплексу потребує професійних навичок та знань. Журналісти подають дані про присутність на українській території з кінця червня російських військовослужбовців 53-ої зенітно-ракетної бригади з Курська. (Радіо „Свобода“)

■ Обстріли на Донбасі зростають

ДОНЕЦЬК. – Ситуація у зоні проведення антитерористичної операції ускладнюється. Незаконні збройні формування збільшують кількість та інтенсивність обстрілів населених пунктів Донбасу. 11 січня бандити 41 раз обстріляли позиції українських військ з важкого озброєння – танків, артилерії, у тому числі „Градів“. З мінометів і танків бандити обстрілювали новий термінал Донецького летовища. 13 січня на летовищі упала диспетчерська вежа. У селищі Бугас поблизу Волновахи 13 січня унаслідок обстрілу українського пункту пропуску загинули 10 цивільних, ще 13 поранені, повідомляє прес-центр АТО. Один з набоїв потрапив у рейсовий пасажирський автобус. („Укрінформ“, Bi-Bi-Ci)

Порошенко зустрівся з Джорджем Соросом

КИЇВ. – Президент України Петро Порошенко 13 січня провів зустріч із засновником фонду „Відкрите суспільство“, міжнародним філантропом Джорджем Соросом, якому подякував за підтримку України, особливо за його заклик до міжнародної спільноти підвищити рівень такої підтримки.

П. Порошенко та Дж. Сорос обговорили міжнародні інструменти та можливості для збільшення економічної допомоги Україні. Дж. Сорос наголосив на вагомій ролі Європейського союзу та важливості пошуку додаткових інструментів для допомоги Україні. При цьому Дж. Сорос зазначив, що Україні необхідно далі засвідчувати відданість плянові реформ. „Європа має допомогти Україні впровадити реформи“, – наголосив він.

П. Порошенко відзначив, що створення Національного антикорупційного бюро України та проведення відкритої процедури для призна-

чення його голови є конкретними заходами, які здатні показати світові готовність України подолати корупцію.

Співрозмовники погодились, що Національна рада реформ є належним майданчиком для обговорення законодавчих ініціатив та інструментів для впровадження реформ, адже це здатне залучити Президента, Уряд та громадськість до процесу реформування країни та консолідувати українське суспільство.

П. Порошенко та Дж. Сорос домовились продовжити діалог під час Всесвітнього економічного Форуму, який відбудеться у Давосі в кінці січня.

(Прес-служба Президента України)

Першу частину статті Джорджа Сороса „Нова політика порятунку України“ вміщено на ст. 1 і 15 цього числа „Свободи“.

Ерік Версавел очолив об'єднання банків

Вадим Шкляр

КИЇВ. – 24 грудня 2014 року новим головою Форуму провідних міжнародних фінансових установ обраний Ерік Версавел, голова Комерційного банку в Україні. На цій посаді він змінив Стівена Фішера, голову правління „Ситібанк“, який був головою Форуму протягом двох років, згідно з статутом.

Е. Версавел зазначив, що Форум готовий до стратегічної співпраці з усіма авторитетними установами держави.

Е. Версавел – бельгієць за походженням, має великий досвід управління корпоративними відділами банку, посідав керівні посади в Англії, Індонезії, Китаї та Південній Кореї.

Форум об'єднує банки з чужоземним капіталом в Україні. Форум адміністративно поєднаний з Американською торговельною палатою в Україні, співпрацює з Міжнародним валютним фондом, Світовим банком, Міжнародною фінансовою корпорацією та Європейським банком реконструкції та розвитку.

Новий голова Форуму провідних міжнародних фінансових установ Ерік Версавел.

В Казахстані засудили сепаратиста

АСТАНА, Казахстан. – Громадянина Казахстану 30-річного Євгена Вдовенка, який воював на боці луганських терористів на Донбасі, 16 грудня засудили до п'яти років ув'язнення в колонії суворого режиму. Є. Вдовенко брав участь у боях на Донбасі, застосовував зброю, охороняв блокпости, патрулював Луганськ і виконував інші доручення.

Його було визнано винним за статтею „Участь в чужоземних збройних конфліктах“. Підсудний визнав свою провину, але заявив, що нікого не вбивав. 25 травня він виїхав поїздом з Астани в Уральськ, потім перетнув кордон, дої-

хав до Самари, а звідти до Ростова-на-Дону.

У складі групи близько 30 осіб під керівництвом невідомої особи на прізвисько „Філін“ незаконно перетнув український кордон. У Луганській області пройшов курс первинного військового вишколу. „Нам показали, як виглядають міни. Після чого поїхали в Луганськ. Там я був місяць. Місто було оточене з трьох боків. В Україні перебував близько 70 днів“.

Є. Вдовенко у 2009 році був засуджений районним судом Астани за незаконне придбання зброї на три роки, звільнився у березні 2012 року. (УНІАН)

Таємниці радянських репресій

Світлана Орел

КІРОВОГРАД. – Уже вийшло друком шість томів книги „Реабілітовані історією. Кіровоградська область“, де зібрано основні дані про усіх репресованих, справи яких зберігаються у обласному архіві, та нариси про них. Видано збірки спогадів про ті часи „Час чорного ворона“ та „Сповіді з-за ґрат“, кілька книг краєзнавців-дослідників, але тема ця не втрачає важливості, що й засвідчила 18 грудня 2014 року презентація книги Федора Шепеля „Ніхто не хотів помирати“.

На Кіровоградщині було близько 20 тис. репресованих радянським режимом. Якими були ці люди, що їм довелося пережити, як вдавалося в умовах страшних принижень, тортур, голоду й холоду зберігати людяність, доброту, любов до близьких? Ми мало знаємо

про це. Книга краєзнавця, історика, колишнього працівника Служби безпеки України Ф. Шепеля виокремлює моменти, коли навіть в умовах тотального страху проявлялись людяність, любов, український патріотизм. Книга його пересипана й цікавими подробицями з життя Миколи Садовського, Миколи Вороного, Фотія Мелешка, Юрія Шевельова та інших.

Непросто усвідомлювати, але й важливо розуміти, що народ, який десятиліттями жив з викривленими цінностями, не може так швидко, як нам хотілося б, звільнитися від цього синдрому, тим більше, коли йому нав'язують колишні стереотипи, як це сьогодні робить Росія. Але поки не звільнимось від нього, напевно чи зможемо стати успішною нацією.

Видавництво „Імекс-ЛТД“ видало книгу в серії „Єлисаветградське коло“.

ПОГЛЯД ЗІ СТОРОНИ

Західня громадська думка напередодні війни

ФІЛОП ДЕ ЛАРА – відомий французький філософ, професор паризького університету „Пантеон-Ассас“, експерт з питань антропології тоталітаризму. У нижче вміщеній статті він стверджує, що Росія розгорнула гігантську пропагандистську війну, яка цілком здатна позбавити Європу духу. Тим часом західні засоби масової інформації ведуть себе, немов залякані, й рідко наважуються об'єктивно висвітлювати агресію Росії і її безпосередню військову присутність на сході України.

Західні журналісти далі вдаються до розважливих гіпотетичних формулювань, нехтуючи свідченням про наявність на сході України російської зброї, російських військ та російських загиблих. У самій Росії присутність її армії в Україні тотально заперечується, а полеглих солдатів навіть не існує. Російський журналіст Аркадій Бабченко, який служив у Чечні, пише, що в Україні „ми спостерігаємо початок найстрашнішої для Росії війни XXI ст. Але з погляду не кількості смертей, а того, що відбувається тепер у громадянському суспільстві. Жодна інша країна під час жодної іншої війни не зробила таких відкриттів: можна за гроші відмовитись опублікувати прізвище власного чоловіка-небіжчика, можна за винагороду або квартиру стерти ім'я свого чоловіка з його могили, можна заперечувати, що ви батьки полеглих дітей, можна вважати мертвого живим... Я не розумію. Це справді страшно“.

Російський вплив поєднує в собі безсоромну вчорашню тоталітарну брехню та вправність сьогоденних політехнологів. Але чи справді він ефективний? Дослідження громадської думки, здійснене „Transatlantic Trends“ в червні-липні 2014 року Німецьким фондом Маршала дає змогу це зрозуміти.

Опитування проводилося в США, 10 європейських країнах, Туреччині та Росії. Більшість респондентів (57 відс. у Сполучених Штатах, 58 відс. в Європі) висловилися за подальше економічне та політичне сприяння Україні, дві третини (64 відс. американців, 61 відс. європейців) – за посилення санкцій проти Російської Федерації (71 відс. в Іспанії, 68 відс. у Швеції, але тільки 49 відс. у Німеччині), навіть якщо це призведе до тривалого конфлікту з нею. Майже стільки само респондентів проти прямої військової допомоги, за винятком поляків, що завжди найвірніше підтримують Україну.

Ставлення до міжнародного провідництва Росії переважно (у середньому 68 відс.) вкрай негативне: наприклад, 72 відс. опитаних у Франції (тобто на 8 пунктів більше, ніж 2013 року), 69 відс. у Португалії (+15 відс.). На користь Росії змінилося воно лише в Німеччині (59 відс. проти 69 відс. 2013 року). Найбільше вступ України до Європейського союзу схвалюють поляки (56 відс.), за ними йдуть

французи (50 відс.), німці та англієці (43 відс.). Менш прихильні, що цілком передбачувано, до України турки (57 відс. проти). 63 відс. німців і 52 відс. французів проти її вступу до НАТО і ще категоричніше проти постачання їй зброї (відповідно 83 відс. і 81 відс.). При цьому більшість позитивно ставиться до збільшення економічної допомоги Україні. І нарешті, в усіх досліджених країнах думка громадськості в оцінці політики своїх урядів щодо Росії дуже поділилася (схвалюють 56 відс. опитаних у Німеччині та Швеції, 48 відс. у Франції та Великій Британії; не схвалюють 55 відс. у Польщі, 52 відс. в Іспанії).

З таких результатів дослідження можна зробити два висновки:

1) влітку 2014 року Західня громадська думка була відносно однорідною в ставленні до української кризи і прихильною до України (крім Греції та Туреччини);

2) Західня громадська думка визнає погіршення взаємин з Росією, проте боїться участі у воєнних діях, навіть якщо вона обмежуватиметься постачанням зброї, бо вагається щодо способу вирішення конфлікту з Російською Федерацією, що вже не є партнером, але ще не стала ворогом. Західні країни, на відміну від частини їхніх еліт, здебільшого глухі до путінських пропагандистів і розуміють, що Україна належить до демократичної Європи. Але неоголошена війна поділила, ба навіть дезорієнтувала людей. Вони не знають, як ставитися до Росії, не розуміють її. Саме завдяки цьому російська пропаганда й заробляє очки: вона не переконала, а стривожила, занурила і уряди, і громадську думку в багню нерішучості, передусім у Німеччині та Франції.

І насамкінець: згадане опитування проведено влітку. Відтоді сприйняття російської політики стало виразнішим: Росія – агресор, що тримає під прицілом не лише Україну, а й усю Європу. І партіям та політикам, які підтримують Росію, доводиться тепер розплачуватися за це. На них показують пальцем, як-от на „Національний фронт“ у Франції, якому, безперечно, сприяє нинішня ситуація на батьківщині, проте його відверто пропутінська (і належним чином винагороджена) позиція негативно позначиться на результатах виборів.

(„Український тиждень“, 25 грудня 2014 року)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Привезли ще 50 контейнерів

ОДЕСА. – У морський порт 10 січня прибуло 50 морських контейнерів з гуманітарною допомогою від уряду Канади. У січні в Одесу прибуде ще одне судно з шістьма контейнерами. У листопаді 2014 року Канада відіслала до України загалом 54 морські контейнери з зимовим армійським обмундируванням та взуттям. Крім Канади, Україні надали гуманітарну допомогу уряди Німеччини, Польщі, Чехії, Литви, США, Грузії та ряд міжнародних організацій. (Радіо „Свобода“)

■ Загинули 12 гвардійців

АРТЕМІВСЬК, Донецька область. – 6 січня сталася автокатастрофа на трасі Київ-Довжанський, внаслідок якої загинули 12 бійців Національної гвардії та постраждали ще 21. Вояки їхали у зону антитерористичної операції на ротацию. Автобус зіткнувся з вантажівкою. Серед тих, хто вижив, 14 чоловіків перебувають у важкому стані. Три автомобілі їхали у колоні, коли вантажівку розвернуло посеред дороги і в неї влетів на високій швидкості автобус з гвардійцями. За іншою версією, вантажівка „КрАЗ“ була припаркована на узбіччі без габаритних вогнів. Причини події досліджує військова прокуратура. (УНІАН)

■ Україна відновила імпорту газу

КИЇВ. – 10 січня Україна відновила імпорту газу з Угорщини. Імпорт буде здійснюватись в режимі 2.7 млн. кубічних метрів щодоби. 25 вересня 2014 року Угорщина припинила реверс газу в Україну через тиск російської сторони. Всього у 2014 році з Угорщини в Україну було імпортовано 0.6 млрд. кубометрів газу. (УНІАН)

■ Перемогла 9-річна українка

КИЇВ. – Дев'ятирічна Христина Михайличенко, яка після так званого „референдуму“ в Криму з родиною переїхала до Київської області, 9 січня здобула перемогу в Міжнародному конкурсі піаністів у Голландії. Обдарована дитина тепло згадує українську гімназію в Симферополі, де вчилася. Родина оселилася в Ірпіні біля Києва. Дочку-піаністку прийняли в Спеціалізовану музичну школу ім. Миколи Лисенка. (Радіо „Свобода“)

■ Пом'янули страчених повстанців

ДУБНА, Рівненська область. – У переддень Різдва 1945 року в місті було привселюдно страчено повстанців Омеляна Синюка, Миколу Лампеку та Євдокима Горнійчука з сіл Смига та Рачин. 6 січня на цій же страдницькій місцині знову зібрався люд, аби пом'янути земляків-героїв. На вічу лунали спогади про славних українців, а священники Української Православної Церкви Київського патріархату відслужили Панахиду. (Євген Цимбалюк)

■ Не беруть вкрадені гроші

КИЇВ. – „Проросійські бойовики на захоплених українських територіях намагаються використати вкрадені гроші для розрахунків з населенням, – заявив 11 січня секретар Ради національної безпеки і оборони України Олександр Турчинов. – Але жодна українська банківська установа не прийматиме вкрадені гроші. Банківські установи, які не змогли вивести з окупованих територій готівку в повному обсязі, зіпсували їх спеціальною фарбою, що не вичищається“. („Укрінформ“)

■ Поляки виїждять з Донбасу

КИЇВ. – Представник Міністерства закордонних справ Польщі Марцин Войцеховський 11 січня повідомив, що з охоплених збройним конфліктом територій вдалося вивести в Харків 162 особи, які мають так звану „Карту поляка“ або іншим чином можуть довести своє польське походження. Загалом Польща евакуює з Донбасу понад 200 громадян України польського походження. Операція здійснюється таємно, але у тісній співпраці з українською стороною. Всі евакуйовані розміщені в одному з харківських готелів. Поляки будуть перевезені до Польщі військовим літаком. (УНІАН)

„Праведниками світу“ стало подружжя українців

Євген Цимбалюк

БОРАТИН, Рівненська область. – 31 грудня 2014 року почесне звання „Праведник народів світу“ посмертно присвоєно Арифеві і Горпині Репіцьким, які в роки нацистської окупації врятували єврейську дівчинку Гітеню. Медалю батьків отримала їхня донька Євгенія Свінтозельська, яка також причетна до порятунку згаданої єврейки. Вона в 1942 році разом з батьками та сестрами допомагала 16-річній Гітені переховуватися, при цьому суворо зберігала від гітлерівців та поліцаїв сімейну таємницю.

Гітеня про свій порятунок залишила спад: „Моїх батьків і чотирирічного брата застрелили 3 грудня 1942 року. Я ховалася у Репіцьких – вдень лежала в скрині, а вночі – на печі. Сім'я мала п'ятеро дітей. Через кілька місяців господар відвіз мене підводою до станції Рудня-Почаївська. Дісталася Дубна, звідки мене як нібито українку Марію Демчук вивезли на роботи в Німеччину“.

„Праведники народів світу“ за бажання можуть отримати ізраїльське громадянство, а їхні нащадки до третього коліна мають права на отримання робочої візи до Ізраїлю.

Почесна відзнака „Праведник народів світу“.

АМЕРИКА І СВІТ

■ Республіканців чекає тяжка праця

ВАШІНГТОН. – 6 січня Республіканці офіційно перебрали владу у двох палатах Конгресу США. Це сталося вперше за останніх вісім років. Віце-президент США Джо Байден прибув того дня до Конгресу на присягу конгресменів, які у листопаді на проміжних виборах були обрані на шість років. Речник палати Джон Бейнер, республіканець від штату Огайо, переважною більшістю голосів був переобраний на наступний термін, як керівник нижньої палати. Тепер республіканцям доведеться не лише впроваджувати в життя свою програму, але і співпрацювати з Президентом Бараком Обамою. Від їхнього успіху залежатиме перспектива завоювання республіканцями президентського крісла через два роки. У їхніх планах – скасувати, обмежити та переглянути головне досягнення Президента, реформу охорони здоров'я. Сам Б. Обама стверджує, що готовий співпрацювати з підконтрольним республіканцям Конгресом. (*„Голос Америки“*)

■ Франція знову в жалобі

ПАРИЖ. – Щонайменше 11 осіб були вбиті 7 січня у приміщенні редакції французького сатиричного журналу „Charlie Hebdo“, який опублікував карикатуру на мусульманського пророка Мухаммеда. Серед убитих було двоє поліціантів. Окрім того, 10 осіб поранено, п'ятеро з них – тяжко. Після цього злочинного нападу Президент Франції Франсуа Олланд оголосив найвищий рівень антитерористичної тривоги. За повідомленням журналіста Бенуа Брінгера, до будівлі редакції журналу увійшло двоє у чорних масках з автоматами Калашникова, через кілька хвилин почулися постріли, відтак ті озброєні люди вибігли з будівлі. „Charlie Hebdo“ вперше публікував карикатури на мусульманського пророка Мухаммеда в 2012 році, змусивши Францію тимчасово закрити свої посольства і школи в більш ніж 20 країнах – на тлі побоювань репресій. (*Українські національні новини*)

■ Намір незмінний – воювати

ПХЕНЬЯН. – Вождь комуністичної Північної Кореї Кім Чен Ин затвердив план семиденної війни з Південною Кореєю. Про це повідомила 8 січня північнокорейська газета „Чуна ільбо“. Цей план включає в себе використання ядерної зброї. К. Ч. Ин наказав армійським командирам готувати свої підрозділи до „великої війни за возз'єднання“. (*„Кореспондент“*)

■ Задля захисту балтійського неба

ВІЛЬНЮС. – Для участі в місії НАТО з патрулювання повітряного простору країн Балтії в Литву 8 січня прибули чотири винищувачі „MiG-29“ Військово-повітряних сил Польщі. Літаки приземлилися на авіобазі Зокняй, звідки здійснюється патрулювання. У складі контингенту Польщі, який прибув з місця постійної дислокації в Мінськ-Мазовецькому, де розквартирована 23-тя база тактичної авіації, близько 100 осіб. Для польських летунів це вже шоста місія в Литві. Четвірка польських „MiG-29“ посилила італійський контингент, який з чотирма винищувачами „Eurofighter Typhoon“ заступив в останній день 2014 року на чергування на авіобазі Зокняй. (*„Дзеркало тижня“*)

■ „Боко Харам“ чинить нові злочини

АБУДЖА. – 7 січня ісламісти з терористичного угруповання „Боко Харам“ спалили місто Бага, розташоване в північно-східній частині Нігерії. Крім цього, були знищені ще 15 міст і сіл. Жертвами терористів стали близько 2.000 осіб. Очевидці вказують, що на міських вулицях видно велику кількість тіл загиблих. Також повідомляється, що сотні людей залишили населені пункти і зараз знаходяться на островах озера Чад. Минулого року бойовики з „Боко-Харам“ викрали і зґвалтували близько 200 школярів. „Боко-Харам“ – радикальна ісламістська нігерійська організація, внесена ООН в список терористичних. Головною її метою є встановлення ісламського халіфату на території Нігерії і викорінення Західного способу життя. (*Укрінформ*)

Порошенко взяв...

(Закінчення зі стор. 1)

нападів, які сталися в Парижі 7-9 січня і забрали життя 17 осіб.

У заході взяли участь керівники України, Німеччини, Великої Британії, Італії, Бельгії, Іспанії, Словенії, Польщі, Туреччини, Греції, Ізраїлю, Палестини, керівництво Євросоюзу, Європарляменту та Єврокомісії.

„Марш єдності об'єднав у Франції всі цивілізовані країни світу. Сьогодні ми всі разом відстоюємо цінності демократії та свободи слова, – сказав П. Порошенко. – Вірю в те, що людяність та єдність завжди перемагатимуть терор“.

Марш пам'яті за загиблими журналістами часопису „Charlie Hebdo“ та іншими жертвами терактів зібрав на вулицях Парижа кілька сотень тисяч маніфестантів, які зібралися на площі Республіки, де висловили свою солідарність з ідеями свободи слова та свободи думки, неприйняття терору і закликали світ до толерантності, миру та протидії тероризму в усіх його проявах.

У Франції П. Порошенко провів тристорон-

Між миром...

(Закінчення зі стор. 1)

ра Москаленка, нині – сержанта добровольчого батальйону „Волинь“: „Наш світ поділився надвоє – на Україну-державу і Україну-Батьківщину. Якби я і мої побратими не стали проти ворога тут, він вже давно був би у Києві“.

Швидше за все, все гостріша критика на адресу влади, Президента Петра Порошенка і прем'єра Арсенія Яценюка походить саме з цієї різкої різниці енергетичних потенціалів: на тлі щоденної жертвності добровольчих батальйонів влада виглядає занадто інертною, хисткою, дворушною і втрачає рештки привабливості, здобутої причетністю, бодай формальною, до Майдану. Вже доходить до узагальнень, в які не хочеться вірити і які здаються упередженими.

Одне з багатьох подібних належить докторові філософських наук, політологу Олексієві Шевченкові: „Президентське крісло в Україні є тим магічним місцем, в котре хто б не сів, невдовзі перетворюється на Януковича“. (*Еспресо ТВ, 31 грудня*). Автор тут має на увазі П. Порошенка. Мовляв, за всієї своєї хронічної роздвоєності, Україна залишається такою і нині. У логіці Президента все частіше не сходяться кінці з кінцями. Виникає враження, що головною ціллю державної машини є заплутати суспільну свідомість, не дозволити їй назвати речі своїми іменами. П. Порошенко каже, що його „мирний плян“ ефективно діє – насправді проросійські і російські бандити ні на день не припиняли війни. П. Порошенко велемовно запевнює, що сьогодні українська армія, відбудована за пів року майже з нуля, сьогодні є однією з найсильніших на континенті – і водночас, без жодних пояснень, застерігає, що воєнного вирішення криза на сході не має, бо українська армія не може протистояти російській. Але при чім тут російська армія? Росія ж Українській війні офіційно не оголошувала, мова йде про розрізнені групи терористів і про те, чому Президент такий дивно миролюбний щодо них. П. Порошенко каже, що коли мир буде порушено, то негайно, не вагаючись оголосить воєнний стан. Але не оголошує. Значить, війну на Донбасі слід вважати миром?

„Що такого секретного обговорювали високі сторони? – пише в „Українській правді“ (29 грудня 2014 року) київський адвокат Ігор Головань. – Яких хотіли досягти результатів? Суспільству не варто про це знати? Хто так вирішив і з яких підстав? І цікаво, хто напояв на „закритих дверях“? Невже у втаємниченні переговорів зацікавлені обидві сторони? Ще можна зрозуміти, коли учасники перемовин щось приховують один від одного. Але все виглядає так, що у сторін переговорів є спільні секрети. Від нас...“.

Одним з таких „спільних секретів“ скептич-

ню зустріч з Президентом Французької Республіки Франсуа Оландом та Федеральним канцлером Німеччини Ангелою Меркель, а також низку коротких зустрічей з провідниками країн Євросоюзу та міжнародних організацій, з прем'єр-міністрами Італії, Іспанії, Норвегії, Швеції, Ізраїлю, Словенії, Люксембургу, Президентом Румунії Клавсом Йоханісом, Високим представником ЄС з питань зовнішньої політики та політики безпеки Федерікою Могеріні та головою Європарляменту Мартіном Шульцем, Генеральним секретарем НАТО Єнсом Столтенбергом і Генеральним секретарем Організації економічного співробітництва та розвитку Госе Анхелем Гуріа.

Під час візиту Президент України зустрівся з представниками української діаспори і подякував їм за активну позицію та підтримку України, а також за солідарність з своєю Батьківщиною, пообіцяв і надалі всіляко сприяти й підтримувати українську громаду у Франції. Президент Репрезентативного комітету українців Франції Наталка Пастернак відзначила важливість перебування Президента України в цей день у Парижі.

(Прес-служба Президента України)

ні автори вважають олігархічний інтерес П. Порошенка – власника шоколадних фабрик у російському місті Липецьк. Попри війну, фабрики працюють, Москва не створює їм жодних незручностей... Та навіть якщо цього факту не брати до уваги, достойна мета Президента – змінити України з допомогою миру, а не з допомогою війни – виглядає марною ілюзією, яку використовує ворог, переводячи війну на сході в диверсії по всій Україні. Вже пролунали вибухи в Харкові та Одесі, гранатометами обстріляний будинок міського голови Львова Андрія Садового. Цими днями Служба безпеки затримала в Києві донецьку терористку з трьома кілограмами вибухівки, призначеної для урядових будинків української столиці. Тому вибору нема: або влада спробується на рішучу і переможну війну з проросійським бандитизмом, або він розповзеться по всій Україні й тоді опиниться під смертельною загрозою сама її незалежність.

Те, що державна система так тяжко реформується, підводить під вогонь критики і Прем'єра А. Яценюка. Якби щось в житті суспільства помітно змінювалося, українці не ставили б на карб прем'єрові мунулих невдач – втрату Криму, вивезення високопоставленими злочинцями вкрадених від народу мільярдів, постанови антиукраїнських банд на сході. Проте до цих мінусів додаються все новіші: нездатність зламати корупційні системи, ще глибше проникнення бізнесу у владу, знецінення гривні, історія з „котом у мішку“ – пропихання через Верховну Раду бюджету на 2015 рік. Й уже як окрема проблема – недотримане новою владою дане на Майдані слово щодо децентралізації. Це вже навіть смішно, бо навіть уряд Миколи Азарова передбачав у бюджеті на 2014 рік, що 80 відс. прибутків іде у центральну скарбницю, а 20 відс. залишається на місцях – в областях, районах і селах. Тим часом „прогресивний“ бюджет уряду А. Яценюка: 82 відс. прибутків – для центру, 18 відс. – для місцевих бюджетів.

Загалом кажучи, недобре відчуття виникає від того, що думка і позиція громадянського суспільства, весь його інтелектуальний ресурс відрізняється від того, чим керується влада. Не дивно, що й солідні експертні середовища реагують на ситуацію „непарламентськими“ висловами, як це зробив, скажімо, відомий філософ і аналітик Сергій Дацюк: „Що є стратегією української громади і її політичних лідерів? Хитрожопість. Вони хочуть одночасно і торгувати, і воювати. Так не вийде. Воїн завжди здолає торгаша. І торгаш на війні ніколи не обдурить воїна“.

А тим часом з Києва вирушають на схід все нові добровольці-патріоти – з цією молитвою на устах: „Україно, Мати Героїв, зійди до серця мого, прилинь бурею вітру кавказького, шумом карпатських ручаїв, боїв славно-го вояownika Батька Хмеля, тріумфом і гуком гармат Революції, радісним гомоном Софійських дзвонів...“.

Пластуни шиють спорядження для фронту

Майстерня у Львові з виготовлення розвантажувальних жилетів.

ЛьВІВ. – На початку червня 2014 року кілька пластунів „Чорноморців” з власної ініціативи створили невеличкий цех, де шиють розвантажувальні жилети для воїнів в зоні антитерористичної операції. Держава таким спорядженням воїків не забезпечує, проте бійцям воно потрібне, щоб носити при собі набої, гранати й аптечку.

Починали шити розвантажувальні системи в гаражі, але нещодавно благодійники надали за дарма невелике приміщення, докупили швейні машинки та облаштували виробництво. Спонзори забезпечили опалення. Зараз процес виготовлення нагадує маленьке підприємство з потужною виробничою лінією.

Протягом літа до ініціативи долучилися також інші пластуни з морських та інших куренів. Допомогають також друзі, що не є пластунами. Усі працюють добровільно, вкладаючи у виробництво власні гроші і час. „Це спорядження дає можливість підвищити ефективність бійця на полі бою, виконати бойове завдання і повернутись додому живим”, – зазначив ініціатор пошиття Руслан Палажій.

Ці раменно-плечові системи виготовляються за зразком армій країн НАТО. До процесу макетування перших зразків долучалися військові з досвідом бойових дій у гарячих точках.

„Коли бійцю видають набої, гранати, харчі, ліки, він може покласти їх у розвантажувальний жилет і тримати всі ці речі при собі, мати вільні руки, думати про тактику бою, а не боятися загубити набої з кишені. Насправді це рятує людям життя”, – розповідає член куреня „Чорноморці”

Розвантажувальний жилет для воїна.

Любомир Полюга, що займається пошиттям спорядження.

Перші розвантажувальні системи відіслали на перевірку морським піхотинцям. Вони були задоволені, адже виріб придатний для людини будь-якої комплекції та зросту, є можливість пристосувати його під особисті потреби кожного військового.

Крім розвантажувальних жилетів, почали виготовляти чохла для спальних мішків та інші потрібні на фронті речі, якими держава солдат не забезпечує.

Дівчата з пластового куреня „Чорноморські хвилі” узялись за виготовлення маскувальних сіток для 3-го танкового батальйону „Звіробій”. На одну бойову машину потрібна сітка розміром 10 на 12 метрів. Таких сіток у Львові не було, знайшли аж у Харкові. У Львові оголосили збір білої тканини, яку рвали на смужки і вплітали у основу сітки.

Щодня над маскувальною сіткою працювало 10 осіб, залучали до плетіння пластунів з інших куренів, членів інших громадських організацій. Сплели три сітки.

До пластового куреня „Чорноморські хвилі” долучились неповносправні молоді люди з навчально-реабілітаційного центру „Джерело”, які теж сплели сітки.

Ще одна ініціатива куреня „Чорноморські хвилі” – купівля утеплених штанів, які одягаються поверх камуфляжу. Партія такого теплового одягу уже в дорозі на передову. Ціна однієї пари штанів – 7 євро. Усі гроші на їх придбання зібрав пластовий курінь ч. 16 „Чорноморські хвилі”.

На початку грудня 2014 року добровольці розпочали збір солодких подарунків від св. Миколая на фронт. Готували та пакували передовсім солодощі, горішки, сухофрукти, що мають довгий термін зберігання та будуть корисні військовим взимку. 150 морських піхотинців отримали від св. Миколая окремі, гарно оформлені пакунки з солодощами. (3iK, zahid.net, 5 канал)

Пластунки виготовляють маскувальну сітку.

Танк у маскувальній сітці від львівських пластунів.

АМЕРИКА І СВІТ

■ Військо США в Європі зазнає зміни

ВАШІНГТОН. – Департамент оборони США повідомив 8 січня, що в найближчі місяці почне реструктуризацію своїх військ в Європі, що дозволить підвищити їх ефективність, а також заощадити близько 500 млрд. дол. бюджетних грошей. Глава Пентагону Чак Гейгел переконаний, що така трансформація допоможе „максимізувати військові можливості США” та сприятиме зміцненню партнерських взаємин з Європою. Конкретно мова йде про скорочення чисельності американських військових на 15 об'єктах в Європі, які повертаються в користування європейських країн. У той же час у Великобританії до 2020 року плянується розгорнути дві ескадрилі нових багатоцільових винищувачів „F-35s” на військово-повітряній базі в містечку Лейкенгіт. Також США будуть реалізовувати програму Європейської ініціативи запевнення (European Reassurance Initiative), на яку Пентагон дістав 985 млн. дол. Вона передбачає участь військових США в європейських навчаннях та інших заходах у межах НАТО, розвиток військової інфраструктури в Східній Європі, допомогу в збільшенні збройного потенціалу нових союзників і партнерів, в тому числі України, Грузії і Молдови. (Укрінформ)

■ Дати відсіч пропаганді Москви

КОПЕНГАГЕН. – Міністри закордонних справ Великобританії, Данії, Литви та Естонії надіслали спільний лист Верховному представникові Європейського союзу з закордонних справ і політики безпеки Федеріці Могеріні – з тим, щоб на призначеній на 19 січня зустрічі чільних дипломатів країн-учасниць Євросоюзу обговорити питання інформаційного захисту від пропаганди Росії. Про це повідомив данський Міністер закордонних справ Мартін Лідергор. „Росія активно використовує засоби масової інформації для маніпуляції громадською думкою і для пропаганди як однієї з найважливіших складових частин гібридної війни, а в нас дотепер нема повноцінної відповіді на цей виклик”, – сказав він. У згаданому листі викладено низку ідей щодо того, що саме Євросоюз може зробити в цьому напрямку. Зокрема пропонується заснувати „російськомовний телеканал, який поширював би розважальні програми та новини для російської меншини всередині ЕС та за його межами”. (Радіо „Свобода”)

■ Китай інвестує у Латинську Америку

ПЕКИН. – Провідник Китаю Сі Цзіньпін, виступаючи 8 січня в китайській столиці на зустрічі керівників Співтовариства країн Латинської Америки і Карибського басейну, заявив, що його країна в найближчі 10 років інвестує в Латинську Америку 250 млрд. дол., а товарообіг між Китаєм і країнами Латинської Америки може збільшитися протягом 10 наступних років до 500 млрд. дол. „Я вірю, що ця зустріч скерує світові позитивний сигнал про поглиблення співпраці між Китаєм і Латинською Америкою, матиме важливі і далекосяжні наслідки для розвитку співпраці по лінії Південь-Південь і процвітання всього світу”, – підкреслив китайський провідник. Також Сі Цзіньпін зазначив, що Китай і Латинська Америка співпрацюють у таких галузях, як енергетика, будівництво інфраструктурних об'єктів, сільське господарство, технологічні інновації. Будучи другою економікою світу, Китай купує нафту у Венесуелі, мідь у Перу і Чилі, сою в Аргентині та Бразилії. „Очевидно, Китай хоче конкурувати зі США за збільшення впливу в регіоні, – вважає пекінський політолог Ден Юйвень. – Але покищо складно сказати, чи послабить ця стратегія вплив США”. („Голос Америки”)

■ Польща збільшить витрати на озброєння

ВАРШАВА. – У першому кварталі 2015 року уряд Польщі підготує проєкт закону про збільшення оборонних витрат з 2016 року до 2 відс. Внутрішнього валового продукту країни. Про це на прес-конференції у Варшаві 7 січня, підбиваючи підсумок перших 100 днів роботи уряду, заявила Прем'єр-міністр Польщі Єва Копач. Вона повідомила, що в 2014 році Міністерство оборони витратило на модернізацію армії 8,27 млрд. злотих (майже 2,4 млрд. дол.), що є рекордом в історії польської армії. („Дзеркало тижня”)

Щось зле з „четвертою владою“

Відколи постала демократія як суспільний устрій, пресу називають „четвертою владою“, і цим визнається її значний вплив на всі ділянки життя. В розвинутих країнах це справді трибуна вільної думки, свободного слова, відкритого обговорення різноманітних проблем, трибуна критичного осмислення недоліків. Тим часом у державах, наскрізь просякнута корупцією, як, наприклад, в Україні, цією тяжкою хворобою заражені і засоби масової інформації (ЗМІ). Відповідно, їхній вплив на суспільні процеси набагато менший, ніж міг би бути. Очевидне відставання, нездатність швидко і, головне, об'єктивно віддзеркалювати політичну, економічну, культурну конкретику і тенденції розвитку держави, неготовність відповідати на питання, котрі найбільше хвилюють спільноту, неминуче обертаються байдужістю до „четвертої влади“. Саме про це свідчать висліди опитування, здійснені протягом минулого грудня Київським міжнародним інститутом соціології.

Отже, за рівнем довіри ЗМІ в Україні перебувають аж на восьмому місці, тобто тільки трошки вище, ніж суди, прокуратури і міліція. Вповні довіряють ЗМІ лише 2.4 відс. українців. З приводу таких сумних результатів газета „Дзеркало тижня“, котра була замовником цього дослідження, пише: „Якщо відразу після Майдану ЗМІ входили в трійку інституцій, яким суспільство виявляло найвищу довіру, то сьогодні ми змушені констатувати падіння авторитету українських ЗМІ“.

Що ж сталося? Причин – ціла низка. Але передусім зазначимо, що авторитет преси в часи Майдану – заслуга не регулярних видань, а окремих журналістів. То був зоряний час таких яскравих особистостей, як Мустафа Найєм, Сергій Лещенко, Єгор Соболев, Сергій Висоцький, Роман Скрипін, Данило Яневський, Володимир Гонський, Вадим Денисенко, Олексій Кафтан та багато інших активних майданівців. Частина з них пішла в парламент, частина замовкла, не відчувачи підтримки і заохочення в післямайданній Україні.

Головною ж причиною знецінення ЗМІ в очах суспільства залишається їхня пряма залежність від олігархії, котра, як виглядає, не думає поступатися своїм неконструктивним впливом. Один лише цей факт про багато що свідчить: телеканал „Інтер“, яким володіє вірний слуга „регіоналів“ Сергій Льовочкін і декілька російських власників, на новорічний концерт демонстративно запросив з Росії артистів, котрі в Україні оголошені „персонами нон-грата“.

Авторитет ЗМІ величезною мірою страждає від недостатньої освіченості, мілкої світогляд і невисокої загальної культури окремих журналістів. Занадто великий відсоток серед них послуговується українською мовою лише зі службового обов'язку, а не з глибших переконань і не з сердечного належання до цієї мови. Тому вона не просто лексично убога, але й спотворена суржилом, русизмами, а усна – неукраїнською вимовою.

Такого рівня ЗМІ не здатні бути „четвертою владою“ навіть за умов миру і спокою, а в умовах нинішньої війни на сході вони швидше шкодять українській справі, ніж допомагають їй.

Нам залишається стежити за діяльністю новоствореного Міністерства інформаційної політики: спроможеться воно мобілізувати українські ЗМІ на здоровий вплив усередині суспільства і на зовнішньому напрямку, зокрема на протидію інформаційній війні Росії проти України, чи знову все зупиниться на рівні декларацій і „добрих намірів“?

ІСТОРІЯ

Солістка „Думки“ стала зіркою Голівуду

Левко Хмельковський

У 1938 році світ був зачарований американським фільмом „Великий вальс“, який розповів про життя і творчість Йогана Штрауса, його чарівну музику. Після закінчення Другої світової війни це фільм побачили в Україні серед так званих „трофейних“ фільмів і теж полюбили. Успіхові фільму сприяв спів Мілиці Корьос в ролі головної героїні – солістки Віденської опери Карли Донер. Кияни й усі українці старшого віку негайно впізнали у заокеанській кінозірці солістку української капелі „Думка“ Емілію Корьос (таким було її сценічне ім'я), але кінокритики про київське походження кіноакторки не писали, бо довелося б сказати правду про те, що вона покинула СРСР задля життя поза межею „комуністичного раю“.

Музику до фільму „Великий вальс“ на основі творів Й. Штрауса написав Дмитро Тьомкин, який народився в Кременчуці на Полтавщині.

Нестор Городовенко не помилився, коли у 1927 році прийняв до заснованої ним Державної української мандрівної капелі (перші літери цієї назви утворили найменування гурту „Думка“) 18-річну співачку М. Корьос з церковного хору. Її чарівний голос почули у садібній капелі, яка містилася на вулиці Ярославів Вал.

В 1927-1928 роках солістка співала українські пісні у концертах не лише в Україні, а й на терені СРСР, адже капеля не випадково була названа мандрівною. У березні 1927 року в Москві вона вийшла на сцену Великого театру в концерті у пам'ять Тараса Шевченка. У залі її слухав Йосиф Сталін – майбутній диктатор, причетний до трагічної долі родини солістки. Але усе ще було попереду...

М. Корьос народилася не у Києві, а у Варшаві, 18 серпня 1909 року в родині офіцера кадетського корпусу Артура-Християна Корьоса, шведського походження. Родовід матері Анни Гінтовт був литовським. Батьки назвали доньку на честь чорногорської принцеси Мілиці, яка увійшла в царську родину як дружина одного з великих князів.

Під час Першої світової війни кадетський корпус вивезли з Варшави до Москви, але доля привела дівчину в Київ, тому що її мама, маючи чотирьох дочок, покинула свого шведа (з ним залишився син) і у 1918 році поїхала в незалежну Україну з новим обранцем – німцем. Німець покинув Україну з падінням гетьманату. Родина залишилася на терені Києво-Печерської Лаври, де М.

Мілиця Корьос в ролі Карли Донер у фільмі „Великий вальс“.

Корьос вчилася в музичній школі і співала у хорі, а її сестра Ніна грала на скрипці. Батько М. Корьос на той час жив в Естонії, мав високу посаду у війську незалежної країни.

У 1928 році, коли „Думка“ гастролювала у Ленінграді, М. Корьос вдалося перейти кордон і зустрітися з батьком, який доклав чимало зусиль до завершення її співочої майстерності. Дівчина одружилася з німецьким аристократом і опинилася в Берліні, де її голос чарував слухачів у багатьох містах Німеччини. У 1932 році вона повернулася в естонську столицю Таллін, щоб народити дочку, теж Мілицю, котра як Мілиця Велс зробила у США видатну дипломатичну кар'єру, була заступником Генерального секретаря ООН, послом США у ряді країн. А мама у 1933 році стала солісткою Магдебургської опери, Берлінського оперного театру, тріумфально виступала у Відні.

У 1937 році її запросили в Голівуд для участі у романтичному музичному фільмі, присвяченому Й. Штраусові. Після цього М. Корьос знімалася ще у кількох фільмах, була провідною солісткою в нью-йоркській „Метрополітен-опері“. Вона померла у 1980 році, в містечку Калвер-Сіті біля Лос-Анджелеса.

Мати і сестра М. Корьос Тамара загинули в блокадному Ленінграді. Сини співачки Ричард та Ернст залишилися в США. Старша сестра Ніна жила у Києві, була регентом церковного хору Микільського храму, похована на Лук'янівському цвинтарі. Молодший брат Микола жив з батьком у Талліні і після окупації Естонії радянськими військами загинув у сталінських таборах.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.
Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

Ціни на передплату нашої газети:

ДРУКОВАНА „Свобода“ (на папері)

Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
80 дол.	45 дол.	90 дол.	50 дол.

ЕЛЕКТРОННА (www.svoboda-news.com)

40 дол. на рік для всіх

ДРУКОВАНА І ЕЛЕКТРОННА

Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
85 дол.	50 дол.	95 дол.	55 дол.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Варто створити комісію

Я лише лікар-терапевт загальної медицини, але хочу написати про те, як виглядає перебування Степана Бандери у німецькому таборі Заксен-гаузен з точки зору звинувачень у антисемітському тероризмі.

Хто більше ознайомлений з цією справою, той знає, що родина С. Бандери потерпіла від більшовиків більше, ніж сам С. Бандера. Він перебував у таборі під суворим і тотальним наглядом пильної сторожі, тому не міг брати участі у якихось пересліду-

ваннях євреїв.

УПА затруднювало лікарів-євреїв, яким чимало партизанів завдячують своїм життям.

Варто скликати історично-правничу комісію, яка виклала б справедливий погляд, без руйнування могильних пам'ятників. А самі пам'ятники закордонним українцям варто забезпечити електронною контролею.

Д-р Василь Рождественський,
Вудгевен, Мишиген

Хай малюнки мандрують світом!

У дитинстві Валя Протопоп тяжко захворіла, з часом хвороба знерухомила її, в неї працює лише права рука. Без чийсь допомоги вона не може сама собі поправити подушку, обіпершись на яку може сидіти і творити малюнки-шедеври. Вона обрала жанр образотворчого мистецтва – графіку, адже має поетичну натуру, закохана в рідну землю, котра, куди не поглянь, відгукується видноколами чарівної України.

Малюнок Валі Протопоп.

Вже понад 35 років В.

Протопоп прикута до ліжка, але малює чудовий світ за вікном – переважно пейзажі в різні пори року. Зараз вона мешкає в маленькому селі Іваничі на Волині, має надійних друзів, цікавиться політичними і культурними подіями в Україні та в світі. В. Протопоп вишиває, випалює пейзажі на дереві. Чимало зусиль довелося їй докласти Валі, щоб заочно закінчити Московський народний університет образотворчого мистецтва.

Неодноразово її вишивані рушники, серветки, графічні малюнки були представлені на районних виставках, на творчому звіті в області. Протягом багатьох років її графіка друкувалась на сторінках газет „Сільські вісті“, „Волинь“, „Колос“. У квітні 2008 року у Києві,

в Музеї гетьманства, діяла виставка „Художники „Сільських вістей“, на якій виставлялись роботи В. Протопоп.

Творами цієї художниці ілюстровані книги Олександра Матійка, Віри Хом'як, Йосипа Струцюка, Іллі Темертея, Лариси Шахової, Ольги Соколовської. Надсилаємо її чудові роботи, просимо надрукувати їх і таким чином привітати всіх українців за кордоном, нагадати їм мальовничу українську природу та наші давні традиції. Хай малюнки художниці мандрують світом, нехай несуть любов і щирі вітання з рідної землі!

Микола Беркита,
газета „Сільські вісті“, Київ

України солдати

України солдати!
До мами й до тата,
До коханої й друзів,
До рідної хати,
До доньки і до сина,
До сестри і до брата
Повертайтесь живими,
України солдати!
До села та до міста,
До своєї родини,
України солдати,
Поверніться живими!
Вас, героїв звияжних,
Жде народ України,
Просить Бога уклінно:
„Поверни їх живими!“
Мир і спокій настануть,
Честь і слава не згине!
України солдати,
Повертайтесь живими!
Йде війна в Україні!
Через підлість Росії...
Сльози й біль не здолають
Віру, Правду, Надію!

Юрій Телячий,
проректор гуманітарно-педагогічної академії,
Хмельницький.

Зареагували чемно й дуже влучно

З цікавістю й сумом прочитав листи до „Свободи“ Михайла Герця 5 грудня 2014 року і сестер Вікторії і Маріянни Вакуловських 26 грудня минулого року, з якими мав приємність пару років тому стрітатися у Філадельфії і допомагати разом з іншими у здійсненні виставки експонатів з таборового життя українців у Німеччині і Австрії після закінчення Другої світової війни.

Сестри Вакуловські працюють на національній і релігійній ниві, як і М. Герць – релігійний і політичний діяч, про якого я знаю з преси.

На неfortunну заяву Верховного Архієпископа Української Греко-Католицької Церкви Святослава (Шевчука), який заявив, що „очолена ним Церква визнає Українську Православну Церкву Московського патріархату єдиною канонічною Православною Церквою в Україні“, всі троє авторів з боєм зареагували, але чемно й дуже влучно.

Володимир Колюбінський,
Фініксвил, Пенсильванія

Добро й любов завжди торжествують

Вельмишановна українська громадо!

Сердечно вітаю Вас з Різдвом Христовим та Новим 2015 роком. Це був непростий рік. Навіть більше – це був найважчий та найтрагічніший рік новітньої історії України. У ньому було все – і радість перемоги, і горе та сльози. Ми втратили у цьому році сотні найкращих синів України – відважних і завзятих. Пам'ять про них вічно житиме у наших серцях.

Ми бачимо, як на місце загиблих стають інші – такі ж відважні та завзяті, стають, щоб боронити свій край від підступного ворога. Гордість за них у серці кожного з нас.

За цей рік ми прожили немовби цілу вічність. Труднощі загартували та об'єднали нас. Незважаючи на всі випробування, що випали на нашу долю, цей рік можна сміливо назвати роком народження новітньої української нації. Незалежно від місця проживання, українці, як єдиний організм, працювали для України та її перемоги. Ми поба-

чили, як багато добрих, сильних, талановитих, працьовитих, щедрих, відданих та безкорисливих людей народила українська земля.

Я низько вклоняюсь українцям Америки за їх величезну допомогу та підтримку України у цей доленосний для усіх нас час. Дякую всім волонтерам за їхню самовіддану працю.

Ці святкові різдвяні дні завжди наповнюють серце надією та душевним теплом. Різдво Христове нагадує нам, що добро й любов завжди торжествують і перемагають зло. Як би нам не було важко – ми переможемо, бо правда на нашому боці.

То ж нехай Різдво Христове принесе у Ваш дім мир, спокій і радість. Нехай Новий 2015 рік буде не лише роком перемоги над агресором, але й роком успішних реформ для побудови по-справжньому демократичної європейської держави.

Олександр Моцик,
Посол України у США,
Вашінгтон

Батальйон чекає на допомогу

В Україні йде неоголошена війна, і кінця краю їй не видно. Запорізький батальйон „Січ“ народного ополчення створила у квітні 2014 року Рада оборони Запорізької області з метою оборони Запоріжжя та області від зовнішнього ворога. Частина добровольців (понад 100 бійців) вже виконують свій конституційний обов'язок у складі добровольчих підрозділів й запорізьких військових частин (55-та артилерійська бригада, 37-ий батальйон територіальної оборони).

На спеціальній базі створено навчальний центр військового вишколу, в якому від початку війни

набули потрібних знань близько 500 добровольців, які готові оперативно стати на захист Запоріжжя, Хортиці та усієї України. На сьогодні батальйон потребує дев'ять автомобілів різноманітного призначення.

Просимо надати допомогу для придбання цих автомобілів. Адреса: Батальйон народного ополчення „Січ“, вул. Горького, 31, Запоріжжя-5, а/с 669, Ukraine. Тел. (380-98) 436-2363, електронна пошта: army-poryadky@i.ua.

Олег Ткаченко,
командир батальйону,
Запоріжжя

До Запорізького батальйону „Січ“ прибуло поповнення.

Фундація УВУ оголошує конкурс

Фундація Українського Вільного Університету оголошує початок літературно-наукового конкурсу за 2014 рік. Запрошуємо авторів україномовних літературних творів і наукових праць вислати свої твори, які вперше появилися друком у 2014 році (не перевидання), до бюро Фундації УВУ на адресу: Ukrainian Free University Foundation, 136 Second Avenue, New York, NY 10003. Праці приймають-

ся до 30 червня.

Грошові премії виплачуються лавреатам з інвестицій окремого Фонду Волянник-Швабінських згідно з правилами конкурсу. Твори можуть бути у формі повістей, новель, поезії, наукових есеїв тощо. Рішення журі буде оголошене після вересня 2015 року, а лавреати будуть нагороджені до кінця 2015 року.

Фундація УВУ

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Громадою відзначили річниці ОУН та Революції гідності

Катерина Мицьо

ГЕМПСТЕД, Нью-Йорк. – 3 ініціативи 42-го Відділу Організації оборони чотирьох свобод України (ООЧСУ) українська громада 16 листопада 2014 року відзначила 85-ту річницю створення ОУН і першу річницю Революції гідності. Святкування розпочались в церквах відслуженням Літургій і Панахид за всіх тих, хто віддав своє життя за вільну Україну. В Українській католицькій церкві св. Володимира служив о. Василь Гриньків, в Українській православній церкві (УПЦ) Київського патріархату – о.

Ярослав Думанський.

В Українському парафіяльному центрі св. Володимира святкову програму відкрила голова 42-го Відділу ООЧСУ Катерина Мицьо. Під звуки гімну ОУН „Не пора“ у виконанні хору УПЦ св. Михайла і вчителів Школи українознавства пластуни під проводом станичного Богдана Копистяньського внесли на сцену прапори США та України.

Запалюванням свічки і хвилиною мовчанки вшановано пам'ять полеглих в боротьбі за волю України. Молитву провели парохі – оо. В. Гриньків і Я. Думанський.

Сценарій мистецької частини програми підготували Леся Сенета, Тарас Павлюк і Люда Гресь. Програму вели Т. Павлюк і Роксоляна Левенець, яка прочитала вірш Христини Безпалюк в пам'ять загиблих на Майдані. Виступали діти Школи українознавства, хор УПЦ св. Михайла з участю вчителів Школи українознавства під супровід Л. Сенети, солістка Христия Шафранська. Музичне озвучення мистецької програми зробив Валерій Гресь.

Про Революцію гідності говорив тяжко побитий на Майдані і госпіталізований Зеновій Закалюк, який передав патріотичні почування, які

об'єднували всіх учасників Євромайдану, та їхню журбу за майбутнє України.

Головну доповідь на святі виголосила К. Мицьо, починаючи від створення ОУН – до Революції гідності. Вона представила присутнього воїна УПА, довголітнього в'язня Сибіру Мирона Миця („Духа“). Присутні оплесками вітали його.

Святкову імпрезу закінчено співом гімну України, після чого К. Мицьо запросила всіх на перекуску, яку приготувала господарча референтура під проводом Анни Кийко, Люби Мицьо і Марусі Щерби.

Концерт зібрав датки на допомогу пораненим воякам

Василь Романчук

ПАРМА, Огайо. – 14 грудня 2014 року громада наймолодшої на території Великого Клівленду Української євангельської баптистської церкви „Нове життя“ в Норт-Роялтоні уже вдруге організувала Різдвяні концерти. Нинішній концерт „Мелодії Різдва“ зібрав прихильників духовної музики і пісні у парафіяльній залі Української католицької церкви Покрова Пресвятої Богородиці в Пармі з метою добродійних датків для потреб поранених українських вояків у зоні антитерористичної операції.

Спільну молитву „Отче наш“ провів диякон церкви Володимир Ришков, а потім слово мав парох Церкви Покрова о.-крилошанин Михайло Дроздовський, який благословив благочинну акцію.

Розпочалося Різдвяне дійство на тлі світлових ефектів і мистецького сценічного оформлення, які виконали Олег Рудий, Андрій Лозовий та Богдан Рудий, колядкою „Тиха ніч“ у сольному виконанні автора ідеї концертної програми Ярослава Рудого. Продовженням Різдвяного заспіву став виступ чоловічого гурту „Нова пісня“. Улюблені колядки підхоплювали всі присутні в залі.

Приємне враження справив виступ дитячого вокально-інструментального гурту скрипалів, яким опікується педагог і музикант Ірина Церимус.

У виконанні дитячого хору „Божий промінчик“ під орудою Ірини Іоновіч прозвучали колядки з солістом Я. Рудим. Хор „Різдвяні дзвони“ співав під керівництвом Андрія Лозового. Зачарувала співом родина Олени, Наталки, Андрія і Тараса Лозових, які виконали ряд колядок і пісень, об'єднаних під назвою „Мир Землі“.

Вийшли на сцену відомий американський віолончеліст-віртуоз,

професор музики, президент Асоціації музикантів струнно-смічкових інструментів Стів Беттем та його дружина, піаністка Крістін. Гість з Пітсбургу звернувся до присутніх українською мовою, яку опанував, коли дізнався про Україну, героїзм і патріотизм українців. Хвилю овацій викликало виконання музичних композицій Різдвяної тематики.

Доповнили програму ведучі Ірина Руда та Анатолій Сойко, які декламували духовну поезію. У проповіді Андрій Наумчук поєднав Різдво Ісуса Христа з повсякденним нашим буттям.

Піднесено звучала заключна пісня „Радійте, люди“ у виконанні усіх учасників програми з солістом Я. Рудим.

В ході концерту кожен з присутніх мав можливість долучитися до добродійних датків на медичну допомогу пораненим українським захисникам рідної землі. А представник Асоціації „Клівлендський Майдан“ Зенон Чайківський подякував організаторам концерту за творчий труд в ім'я благородної справи.

У здійсненні цього дійства є чимала заслуга режисерів програми А. Сойка і Я. Рудого, операторів звуку Олеса Стримедловського і Б. Рудого та відеооператора Сергія Кочмара.

На сцені – дитячий хор „Божий промінчик“ з солістом Ярославом Рудим.

Лікар за покликом серця

Тетяна Лисенко

КЛІФТОН, Нью-Джерсі. – У цьогорічному звіті „Top 10 doctors“ („Jersey Magazine“), а також в престижному виданні „Castle Connolly Top Doctors (Inside Jersey's 2014 Top Doctors)“ відзначено д-ра Михайла Левка, відомого в Нью-Джерсі лікаря-ревматолога та геронтолога, засновника „NJ Arthritis and Osteoporosis Center“ в Кліфтоні.

На моє запитання, чому д-р М. Левко обрав професію лікаря, він відповів: „За покликом серця“. Виявилось, що його старша сестра Дануся, маючи всього два роки, захворіла на поліомієліт. Тоді ще не було вакцини від цієї недуги, і він на власні очі бачив страждання сестри, тому поставив собі за мету вивчитися на лікаря, щоб вилікувати її.

Батько Петро Левко, колишній воїн УПА, став свідком виселення українців зі споконвічних українських земель під час Акції „Вісла“. Він написав книгу спогадів про село Вербицю, яке було спалене, і батьки

вимушені були переїхати на землі колишньої Східної Пруссії. П. Левко за приналежність до ОУН і УПА був переслідуваний у комуністичній Польщі. У своїй книзі він хотів донести правду про Акцію „Вісла“ на основі історичних фактів. Цю книгу він видав за власні гроші. Сотня вояків УПА з цього села віддала свої життя, обороняючи свою рідну землю. П. Левко після проголошення незалежності України ініціював спорудження у Вербиці пам'ятника загиблим.

Після довгих поневірянь П. Левко у травні 1964 року отримав дозвіл на виїзд до США. Усією родиною прибули до Монреалю, а звідти потягом приїхали до Нью-Йорку. Першим помешканням була парафіяльна школа у Джерзі-Сіті. М. Левко ходив до „Рідної школи“, вчився гри на бандурі та фортепіані, отримувал вишкіл у Пласті і також належав до Спілки Української Молоді, студіював у Нью-Йоркському університеті.

Медичні студії закінчив у 1985

Д-р Михайло Левко

році в медичній школі ім. Роберта Вуд-Джонсона у Кемдені, Нью-Джерсі. В університетському шпиталі зацікавився геронтологією, що займається вивченням особливостей захворювань осіб похилого віку та методів лікування і запобігання їх. Продовжував студії і практику, одержав дипломи з геронтології та ревматології.

Д-р М. Левко Першу працю почав у шпиталі ім. св. Йосифа у Патерсоні, Нью-Джерсі. Пізніше став одним з провідних спеціалістів з геронтології, вчив випускників ряду медичних шкіл університетів. Тепер він є власником Центру ревматології в Нью-Джерсі, отримав відзнаки і нагороди від багатьох медичних товариств, є членом Американської колегії ревматологів, Українського лікарського товариства Північної Америки, Американського товариства геронтологів, написав багато наукових праць на медичні теми.

М. Левко є свідомим українцем. Батько казав: „Як переступив поріг хати, розмовляй українською мовою“. Батько залишився у пам'яті лікаря як взірць полум'яного патріота. 1987 року, коли П. Левко був головою Товариства колишніх вояків УПА в Ірвінгтоні, то організував урочисте відзначення 45-річчя УПА і доручив синові виголосити доповідь про бойовий шлях УПА.

Мама Стефанія Солодуха-Левко була активною діячкою Союзу Українок Америки, співала в хорі,

(Закінчення на стор. 9)

У Вірджинії звучить український спів

Оксана Маковець

ВІЛІАМСБУРГ, Вірджинія. – Українки з Вірджинії Людмила Гавриленко, Оксана і Діана Митулинські та Оксана Маковець організували співочий гурток, щоб донести українську пісню до американських слухачів.

Ідея виникла минулої весни, коли відома професійна артистка Д. Митулинська виступила на фестивалі в Гемптоні. Співачка неодноразово перемогала в пісенних конкурсах в Україні, а тепер проживає зі своїми батьками у Віліамсбургу, де вони співають в церковному хорі при Візантійській церкві св. Вознесіння. У цій околиці немає української церкви чи народного дому,

тому співачки вирішили в нечисельній тутешній українській спільноті організувати українське культурне життя, співати українські церковні пісні також в американських церквах, щоб дякувати американцям за те, що вони моляться за Україну.

Уже двічі виступили в католицькій церкві „Сент-Джон оф Арк“ в історичному Йорктавні. Парafiaни й служителі церкви зустріли гостей привітно, адже український „Щедрик“ Миколи Леонтовича не потребує перекладу, як й інші мелодійні українські пісні. 5 січня гурт запросили виконати українські колядки в шпиталі Гемптон для пацієнтів, які приймають хеміотерапію.

Учасниці співочого гуртка (зліва): Людмила Гавриленко, Оксана і Діана Митулинські, Оксана Маковець.

Осередок СУМ колядував в „Українському селі“

СОМЕРСЕТ, Нью-Джерзі. – Слава Куцак, Катерина Гуцул, Ніна Наливайко, подружжя Пенцаків, Сизоненків, Гладунів та Кардашів, Орест Недошитко, Ганна Кулак та інші гостинно зустріли в „Українському селі“ членів осередку Спільноти Української молоді в Ірвінгтоні, Нью-Джерзі, які 4 січня першими розпочали колядування. На фото: голова правління партнерства „Українське село“ Оксана Лобачевська (третя зліва) з колядниками. (Фото: Левко Хмельковський)

Лікар за покликом...

(Закінчення зі стор. 8)

була заступницею голови Пласт-Приятю в Джерзі-Ситі. Вона дотримувалась українських традицій в усьому – на столі були завжди українські страви, на свята ходили до церкви у вишиванках, любили співати українських пісень.

В бюро д-ра М. Левка я побачила багато дипломів, почесних нагород і подяк від студентів-медиків, лікарів-інтернів, медичних сестер, а також родинні фотографії з донечкою Мартою і дружиною Світланою. Є велика фотографія, на якій він і його сестра Дануся у вишиванках.

М. Левко сказав: „Моя сестра живе з мамою, весь свій вільний час я присвячую моїм рідним. Дануся потребує постійної опіки і допо-

моги. Але у неї настільки сильний характер, що вона, людина з обмеженими фізичними можливостями, прагне жити повноцінним життям. Моя мама вже два роки прикута до ліжка через невиліковну хворобу Паркінсона. Як лікар, роблю все можливе, щоб полегшити її страждання, та, на жаль, медицина безсила вилікувати цю недугу. Старість можна зцілювати любов'ю і опікою рідних та близьких нам людей“.

Д-р М. Левко – ініціатор багатьох благодійних акцій в українській громаді Нью-Джерзі, прихильник „Нової хвилі“ в Пасейку, віце-президент дирекції Федеральної кредитівки „Самопоміч“, передав щедрі пожертви на допомогу сім'ям загиблих „Небесної сотні“, українським військовим, на Фонд розвитку Українського Католицького Університету у Львові.

Український Музей і Мистецька група «Яра» запрошують Вас на відкриття виставки

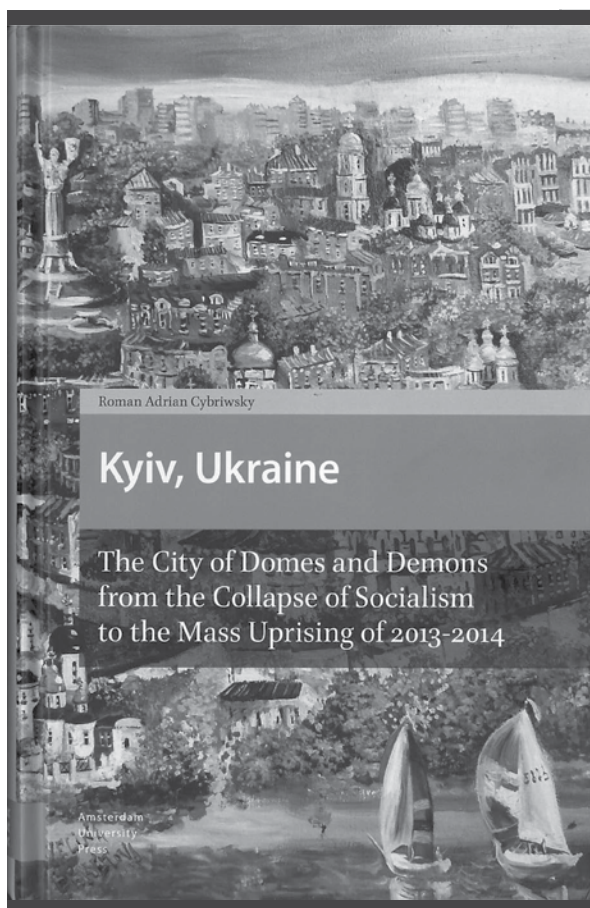
ЯРІ 25:

Погляд в минуле / Кроки вперед

В СУБОТУ
24 СІЧНЯ 2015
о 7 год. веч.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
222 East 6th Street
New York, NY 10003
T: 212.228.0110
info@ukrainianmuseum.org
www.ukrainianmuseum.org

Museum hours:
Wednesday – Sunday
11:30 a.m. – 5:00 p.m.

Неділя 25 січня
2015 р.
о год. 2 по пол.

Професор
Роман Адріян
ЦИБРІВСЬКИЙ
з Університету «Темпел»

представить доповідь на основі його книги, в якій він розглядає такі теми: зміни суспільної географії Києва, розвиток міста, корупцію, нерівності, секс-туризм і знищення історичної архітектури.

Вступ (включає вхід до галерій та перекуску) – 15 дол.;
члени, сеньйори – 10 дол.;
студенти – 5 дол.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
222 East 6th Street
New York, NY 10003
212.228.0110
www.ukrainianmuseum.org

НОВИНИ НАУКИ

Гірка пам'ять про інтернованих 1914-1920 років

БЕНФ, Альберта. – 17-18 жовтня 2014 року відбувся, на території національної історичної пам'ятки „Кейв енд Бейсин“, науковий симпозиум, присвячений темі „Канада, Перша світова війна та інтернування ворожих чужинців, 1914-1920“. Симпозиум був організований Центром українсько-канадських студій ім. Кулів при Канадському інституті українських студій, у співпраці з Інститутом австрійських та центральноєвропейських студій ім. Віртів Альбертського університету, та за підтримки Канадського фонду визнання інтернування під час Першої світової війни й Українсько-канадської фундації громадянських прав.

Присутні мали можливість вислухати й обговорити питання про вплив Першої світової війни на українських та інших імігрантів до

Канади з Австро-Угорської імперії. Д-р Джозеф Патруч (Інститут ім. Віртів) зробив загальний огляд іміграції з Австро-Угорщини на зламі ХХ ст., а Ярс Балан (Центр ім. Кулів) розповів про невдачу спробу організувати „русинський полк“ у лавах збройних сил Канади якраз перед початком війни.

Головною темою доповідей Марка Міненка, Петра Мельницького та Мирона Момрика (архівіст-пенсіонер Національного архіву Канади) були долі окремих осіб, які стали жертвами кампанії з інтернування, розпочатої федеральним урядом.

Гордон Яремчук розповів про спадщину, яку залишили інтерновані своєю працею в Національному парку Бенфу.

В інших презентаціях розглянуто долі інтернованих сербів, хорватів та підданих Оттоманської Туреччи-

ни. Д-р Джефрі Кешен (Університет Мавнт Роял, Калгарі) зробив огляд стану громадянських прав у Канаді в період війни.

О. д-р Атанасій МакВей поділився своїми знахідками матеріалів з архівів Української Католицької Церкви у Вінніпезі, а також презентував свою недавно видану біографію Єпископа Никити Будки (призначеного у 1912 році першим українським католицьким єпархом в Канаді) під час прийняття в одному з історичних будинків Бенфу.

Щоб розширити історичний контекст періоду, було представлено дві доповіді про слов'ян, яким вдалося вступити до лав канадських експедиційних сил, незважаючи на поширені в країні „античужинські“ сентименти.

Ще в одній доповіді доповідач з Австрії розповів про горезвісний

концентраційний табір Талергоф, на місці якого нині розташоване міжнародне летовище міста Грац.

Наприкінці наукових сесій свої коментарі зробили добре відомі дослідники з даного питання д-р Любомир Луцьок і д-р Богдан Кордан. Перший розповів про власні тривалі зусилля та роль Українсько-канадської фундації громадянських прав у справі визнання інтернування, а другий представив свої висновки та повідомив про вихід своєї книги на цю тему.

Під час конференції її учасники змогли відвідати місце розташування табору „Касл Мавтин“ на старій дорозі до Лейк-Люїзу, а також побачити три документальні фільми: „Свобода має ціну“ („Freedom Had a Price“) Юрія Лугового, „Секрет Джаджо“ („Jajo's Secret“) Джеймса Мотлюка та „Німа територія“ („Unspoken Territory“) Марусі Боцюрків.

На думку організаторів, симпозиум виконав своє завдання, яке полягало в заохоченні нових досліджень про інтернування та його краще розуміння, а в той же час послужив чудовим форумом на відзначення 100-річчя цього досить темного й маловідомого розділу канадської історії. Під час дискусій панував дух співпраці, що дозволило краще усвідомити спричинені Першою світовою війною „побічні збитки“, що сягнули геть за межі окопів в Європі. А тим часом розпочалося підготування до публікування вибраних доповідей симпозиуму, а також розміщення його відеозаписів в інтернеті.

Учасники конференції біля місця розташування колишнього табору для інтернованих „Кейв енд Бейсин“.

КІУС

UNA Product of the Month!

Endowment at Age 18*

- Issued to persons between the ages of 0-10
- Minimum policy size is \$5,000
- Premium payable until age 18
- No policy fee
- Full face amount paid at death or on maturity date at age 18
- Life insurance plan and systematic savings combined

Age	Male	Female
0	\$205	\$200
2	\$240	\$235
4	\$285	\$280
6	\$345	\$340
8	\$435	\$405
10	\$565	\$560

PREPAY and SAVE!

For instant quotes call
888-538-2833

The Ukrainian National Association, Inc.
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

- founded in 1894
- is a modern fraternal society
- offers a competitive range of high-quality insurance products

- owner of Soyuzivka Heritage Center
- publishes two newspapers: Svoboda in the Ukrainian language and The Ukrainian Weekly in English

For more information please visit our website or call Home Office 800-253-9862 • Sales 888-538-2833

UKRAINIANNATIONALASSOCIATION.ORG

З КОЛЕКЦІЇ ЧЛЕНІВ МУЗЕЮ

ОСТАННЯ НАГОДА!

Виставка закривається 25 січня 2015 р.

Години Музею:
від середи до неділі
від 11:30 до 5:00 год.

Український Музей
222 East 6th Street, New York, NY 10003
т: 212.228.0110 • info@ukrainianmuseum.org
www.ukrainianmuseum.org

Воєнна недоля Холмщини

Дагмара Турчин-Дувірак

ТОРОНТО. – У березні 2014 року сповнилося 70 років від кривавих подій на Холмщині, коли навесні 1944 року було вбито майже 4,000 православних українців – мешканців земель, що розташовані на захід від ріки Буг і тепер знаходяться на території Польщі. Ця трагічна сторінка української історії мало znana серед широкого загалу і все ще не досить вивчена професійними істориками.

З метою заповнити згадану прогалину в українській історії, пролити світло на події тих років, з'ясувати їхні причини та наслідки, 4 жовтня 2014 року в Інституті св. Володимира відбулася наукова конференція під назвою „Холмщина під час другої світової війни”. Її організували Українсько-Канадський Дослідно-Документаційний Центр, Наукове Товариство ім. Шевченка в Канаді і Об'єднання українців „Закерзоння”. В роботі конференції взяли участь історики з України, Польщі та Канади.

Доповідь „Холмські події та їх трагічне відлуння на Волині й Галичині” представив керів-

ник катедри історії Національного університету „Острозька Академія” проф. Володимир Трофимович. Головною тезою його виступу було ствердження, що саме вбивства польськими підпільниками активістів української громади, що почалися вже від осені 1941 року, і стали тим вогнем, що запалив помстою українських повстанців на Волині в 1943-1944 роках.

Як свідчить заява Проводу ОУН(б) з приводу подій на Холмщині влітку 1942 року, „Холмщина і Підляшшя ...переживають чергову мартирологію... На теренах Холмщини і Підляшшя маємо від кількох місяців польсько-радянську партизанку і німецьку пацифікаційну акцію з вістрям, спрямованим в українське населення”. За принципом доміно, вістки про антиукраїнські акції на Холмщині викликали масові антипольські акції на Волині, а ті, в свою чергу, породили новий спалах антиукраїнських операцій в березні 1944 року.

Криваві воєнні сутички між українським і польським підпіллям на Холмщині продовжувались до переходу німецько-радянського

Учасники конференції (зліва): Мирослав Іваник, Катерина Кебузинська (голова сесії), Володимир Трофимович, Юрій Даревич (співорганізатор), Марко Стех (голова сесії), Петро Потічний, Ігор Галадіда, Дарія Даревич (співорганізатор).

фронту у липні 1944 року. В інших, більш прихованих формах, українсько-польська війна тривала до 1947 року.

Професор Іданського Університету Ігор Галадіда присвятив свою доповідь долі Православної Церкви на Холмщині у 1939-1944 роках. Він охарактеризував ситуацію з Православною Церквою в міжвоєнній Польщі, як дуже складну та вкрай несприятливу для української пастви. Тож, наголосив допо-

відач, нічого дивного, що початок війни більшість православних холмщаків зустріли з певними надіями.

Зусиллями українських політичних кіл на чолі з Володимиром Кубійовичем у Генеральному Губернаторстві під німецькою владою було створено дві православні єпархії: холмсько-підляську – її очолив проф. Іван Огієнко (піс-

(Закінчення на стор. 13)

Про Патріярха Йосифа і його шлях у безсмертя

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 9 жовтня 2014 року розпочалися семестральні виклади Релігійного Товариства українців-католиків „Свята Софія” США (ТСС-А) та Осередку праці Наукового Товариства ім. Шевченка. В рамках інавгураційного викладу відбулася презентація нового видання про Патріярха Йосифа Сліпого з нагоди 30-их роковин його смерті.

Книга „Шлях у безсмертя. До 30-річчя відходу у вічність Блаженнішого Патріярха Йосифа Сліпого. (1892-1984). Матеріали про смерть та похорон”, що вийшла за сприяння американського Товариства „Свята Софія”, побачила світ наприкінці серпня у львівському видавництві „Артос”. Упорядниками видання є ексекутивний директор ТСС-А д-р Ірина Іванкович та президент ТСС в Римі о. Марко-Ярослав Семененко.

Вперше книгу презентовано в родинному селі Патріярха Йосифа Заздріст на Тернопільщині, в рамках урочистостей на вшанування пам'яті Великого Ісповідника Віри,

які відбулися 6 вересня цього року. Наступні презентації мали місце 19 вересня в Тернополі та 5 жовтня в Римі.

Відкриваючи вечір, голова ТСС-А академік Леонід Рудницький розповів про передісторію видання, про структуру книжки та про її внесок у поглиблення вивчення постаті Патріярха Йосифа Сліпого.

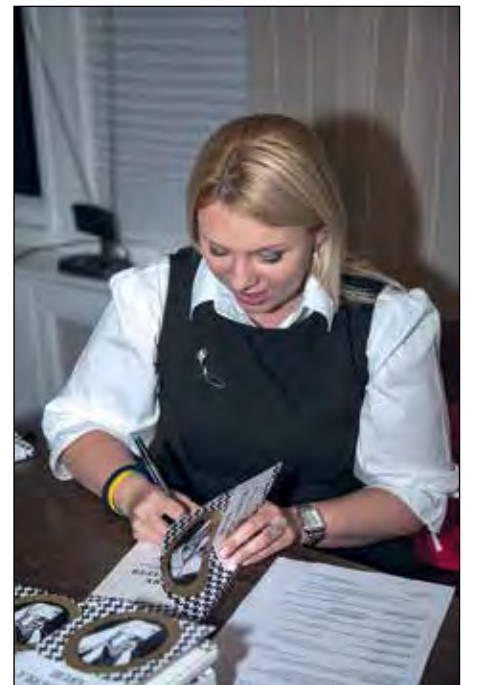
Відтак докладніше публікацію представила літературний редактор видання І. Іванкович, яка розповіла про працю над книжкою, про її структуру та значення для процесу дослідження багатогранності образу Патріярха Йосифа. Відгукнувшись на ідею о. Семененка зібрати та видати пов'язані з похоронами Патріярха матеріали, голова ТСС-А академік Л. Рудницький написав до збірника вступне слово.

Як зазначила доповідач, праця над книгою велася надшвидкими темпами, адже перші дискусії в цій справі відбулися лише наприкінці травня. Процес добору матеріалів був базований на різних друкова-

них джерелах української діаспори в США та Італії.

Тематично книгу впорядковано за наступними розділами: Некролог; Промови, телеграми, співчуття (промови Папи Івана Павла II, Верховного Архієпископа Мирослава-Івана Любачівського, Митрополита Стефана Сулика, співчуття Президента Рональда Рейгана, заяви очільників громадських організацій); Репортажі (авторства Василя Маркуся та Миколи Галева); Зі святими упокой (розділ, до якого ввійшли молитви за душу бл. п. Патріярха Йосифа авторства Дарії Кузик та М. Галева); Замість квітів на могилу – поетичні рядки майстрів слова української діаспори. Усі вони змальовують образ Патріярха, який – хоч і відійшов у вічність – проклав своїм сповненим терпінням життям шлях у безсмертя.

Естетичним обрамленням видання стала гравюра Патріярха Йосифа авторства маистра Андрія Мадая (1979), що її, як дар для Центру студій спадщини Патріярха

Упорядник книги Ірина Іванкович під час презентації (Фото: Стефан Фартушок)

Йосифа, передав для потреб видання Ігор Шуст.

І. Іванкович висловила споді-

(Закінчення на стор. 16)

Східня Європа у світлі сторіччя

ЛЬВІВ. – 12 вересня 2014 року, в рамках чергового Форуму видавців у Львові, відбувся круглий стіл, організований Програмою Петра Яцика для дослідження історії та суспільства сучасної України – разом з журналом „New Eastern Europe” (Вроцлав-Іданськ, Польща). Темою обговорення була Східня Європа і її місце у глобальній історії та глобальній політиці від 1914-го до 2014 року.

Дискусія постала внаслідок пропозиції проф. Романа Шпорлюка, члена редколегії „New Eastern Europe”, забрати слово „Eastern” з назви журналу. Така зміна мала б віддзеркалити нові реалії, що постали внаслідок Євромайдану в Україні.

Дискусію провадив Адам Райх-

гардт, головний редактор „New Eastern Europe”. Чотири дискусійні – проф. Андреас Капелер (Віденський університет), проф.

Марк фон Гаген (Університет Арізони), проф. Франк Сисин (Канадський Інститут Українських Студій Альбертського університету)

На конференції зліва: Адам Райхгардт, Андреас Капелер, Франк Сисин, Ярослав Грицак, Марк фон Гаген.

та проф. Ярослав Грицак (Український Католицький Університет, Львів) – намагалися відповісти на запитання: що саме, станом на 2014 рік, означає поняття „Східня Європа”? Очевидно, що в цьому історичному регіоні відбуваються величезні зміни, особливо у контексті останніх подій в Україні. Але хоч ці зміни символізують скрут у політичному розвитку, не можна не помітити певної тягlosti, починаючи з 1914 року, коли Східня Європа займала центральне місце у світовій політиці.

Дискусія послужить основою для нового числа „New Eastern Europe” і також буде надрукована у черговому числі журналу „Україна модерна”, що плянується як „festschrift” для проф. Р. Шпорлюка.

Війна на сході України об'єднала українців світу

Виготовили найновіший протез

Роман Федорин звикає жити без милиць.

Євген Цимбалюк

ПТИЧА, Рівненська область. – Роман Федорин, який під час бойових дій втратив ногу, отримав протез найновішої української проби. Компанія „Ортотех-сервіс“ вперше в Україні запровадила новітні технології у виготовленні протезів нижніх кінцівок. Цей протез дає змогу максимально відновити втрачені функції після ампутації ноги.

Для протезування Р. Федорина в Київському військовому шпиталі гроші збирали благодійники, першими з яких стали сусіди – поляки з Гжицька, Круглянки та Орлови, які зібрали для нього 1,000 дол. і передали в Україну.

8 липня 2014 року блок-пост, на якому стояв вояк-зв'язковець, терористи обстріляли з „Градів“. Осколки потрапили солдаткові в ногу. В місті Щастя йому, ампутували ногу в зв'язку з гангrenoю. Лікарі довго боролися за життя юнака і таки вибороли. А потім були довгі місяці лікування та реабілітації. Р. Федорин мріє здобути вищу військову освіту і залишитися в армійських лавах.

Р. Федорин служив за контрактом в авіації, у зоні антитерористичної операції потрапив до артилеристів. Як водій-електрик допомагав встановлювати телефони, автотягачем „Урал“ буксирував гармати. Пораненого лікували в Тернопільському шпиталі, потім літаком перевезли до Києва. Від обстрілу три його товариші загинули, п'ятеро були поранені. Він нагороджений орденом „За мужність“ III ступеня. Батько воїна – кочегар у школі, мама – медична сестра у селі.

Допомогу УПЦ США привезли в Україну

СОМЕРСЕТ, Нью-Джерсі. – Виконуючи доручення вірних Української Православної Церкви США, які відгукнулися на звернення Собору єпископів, Консисторія доставила додаткові 20 тис. дол. до Військово-медичного клінічного центру та до таборів, де біженці з Донбасу знайшли тимчасовий притулок.

З благословення Митрополита Антонія голова Консисторії Єпископ Даниїл 19 грудня 2014 року у супроводі професора Київського університету ім. Бориса Грінченка Тараса Миронюка та д-ра Юрія Марченка відвідав дві медичні установи у Києві, де лікується велика кількість поранених українських вояків.

Владика Даниїл з благословенням підійшов до кожного воїна. У таборі для біженців Єпископ Даниїл відслужив Молебень, благословляючи понад 180 осіб.

Понад 200 поранених українських вояків одержали фінансову допомогу у розмірі понад 200 тис. дол. з того часу, як розпочалася війна в Україні. Цього разу допомогу від духовенства та вірних УПЦ США отримали біженці, які оселилися у благодійному центрі „Логос“, який діє під керівництвом о. Миколи Ільницького.

Консисторія УПЦ США висловила подяку усім за щедрі пожертви, які продовжують надходити, щоб продовжувати допомогу тим, хто перебуває в потребі.

Консисторія УПЦ США

Владика Даниїл привіз допомогу для пораненого вояка Української армії. (Фото: Консисторія УПЦ США)

Продали 5,000 вареників

Євген Цимбалюк

РІВНЕ. – Рівнянки, котрі об'єдналися в рамках волонтерського батальйону „Дар“, наліпили 5,000 вареників і продали їх 13 грудня 2014 року на благодійному ярмарку „Волонтерські вареники“ в центрі міста. Виручені за вареники гроші підуть на закупівлю амуніції для українських вояків.

Ліпити вареники узялися юні господині. (Фото: Євген Цимбалюк)

Вислали для війська 50 пакунків

Роман Карпішка

ОЛБАНІ, Нью-Йорк. – Українська громада округи, складаючись з осередків Амстердаму, Вотервлігу, Коговзу і Трою, до яких також прилучилися деякі особи з Гантеру, провела збірку зимового одягу й медичного приладдя для війська України і добровольчих підрозділів. Понад 50 пакочок приготували члени п'ятих парафій для пересилання літаком з Нью-Йорку до Києва.

Медичну апаратуру й матеріали доставлять у військовий шпиталь в Києві, а решту речей перевезуть в східню Україну на допомогу українським патріотичним силам, котрі щоденно захищають свою дер-

жаву і хоробро протистоять окупантам.

Приладдя для збройних сил було доставлене 7 січня, якраз на святкування Різдва Христового.

Українці громади Олбанської округи подякували тим громадам, які працюють для допомоги Збройним силам України і заохочували всі осередки до спільної допомоги Україні в теперішні суворі часи. Особлива подяка належить д-рові Андрієві Баранові – головному кардіологові шпиталю в Саратога-Спрінгс, Нью Йорк, і голові Українського Конгресового Комітету Америки (відділи Олбанської округи) за придбання медичного приладдя для лікування поранених на сході України.

Учасники акції допомоги військові України.

Воєнна недоля...

(Закінчення зі стор. 11)

ля постригу прийняв ім'я Іларіон), та краківсько-лемківську, яку очолив архімандрит Палладій. Завдяки невтомній діяльності Митрополита Іларіона, православній громаді вдалося повернути від римокатоликів 20 церков та станом за квітень 1942 року збільшити число парафій від 51 (в 1939 році) до 144, а на початок 1943 року – до 162.

Насправді німці лише зовнішньо і початково сприяли розбудові Православної Церкви, а незабаром почали всіляко обмежувати її діяльність і переслідувати її душпастирів. Однак, найважчою ситуацією православного духовенства і віруючих стала в другій половині 1943 року та в 1944 році, коли польсько-український конфлікт набув найбільших масштабів. Внаслідок цього конфлікту Церква втратила кілька тисяч замордованих вірних та більше десятка вбитих священників.

На жаль, завершив свою доповідь проф. І. Галадіда, і закінчення Другої світової війни не принесло змін на краще. Еміграція Митрополита Іларіона і частини духовенства на Захід, продовження українсько-польського протистояння 1945-1947 років, виселення холмських українців на підсоветську Україну – все це призвело до деструкції та занепаду Православної Церкви на Холмщині.

„Холмщина в політиці польського еміграційного уряду в Лондоні та його крайової репрезентації в роки Другої світової війни” – такою була тема доповіді д-ра Романа Висоцького, наукового працівника Інституту історії Університету Марії Кюрі-Склодовської в Любліні (Польща). Оскільки д-р Р. Висоцький не зміг особисто прибути на конференцію, його доповідь зачитав магістер Євген Ладна.

Після німецької інтервенції та поділу Польщі між Німеччиною і Радянським Союзом в 1939 році, поляки вибрали уряд в Лондоні, найбільш впливовою фігурою якого став прем'єр-міністр Владислав Сікорський. Делегатура Уряду на Край організовувала підпільну цивільну владу на окупованій території, а поряд з нею діяла і воєнна влада, що в лютому 1942 року оформилась в Армію Крайову (АК). Зі звітів та інструкцій цих польських структур бачимо вкрай недовірливе ставлення польського еміграційного уряду до українців. Активізація українського руху на Холмщині в перші місяці німецької окупації була негативно сприйнята поляками. Для польського підпілля діяльність українських установ ототожнювалась з прямою зрадою польської держави та співпрацею з німцями.

Коли в 1942-1943 роках польське підпілля вчиняло масові вбивства українського населення на Холмщині, у звітах до уряду в Лондоні про збройні акції польського підпілля майже нічого не згадується. В червні-липні 1943 року, коли вбивства українців вже не можна було замовчувати, все одно твердилося, що „порівняно з великою кількістю польських жертв, кількість українців, які раптово померли, незначна”.

З початком українських антипольських дій на Волині, командування АК починає готувати ударну акцію проти українців. І хоча українці в Холмі офіційно засуджували акції терору проти мирного населення будь-якої національності, польське підпілля у всьому звинувачувало лише українців. З літа 1944

року, коли Холмщину, Підляшшя і Люблінщину зайняли радянські війська, українське питання для польського уряду в Лондоні перестало бути першорядним. Як повідомляли Делегата на Край з Лондону, вже в лютому 1944 року між британцями та Сталіним відбулася домовленість про переселення українців на схід за лінію Керзона. Так Холмщина залишилася Польщі, а українці, позбавлені прабатьківської землі, мали розчинитися в загальнорадянському морі.

Останню доповідь на конференції представив магістер Мирослав Іваник з Торонто. Його дослідження було присвячене статистиці жертв серед цивільного населення Холмщини на основі документів УЦК в Кракові та звітів вермахту та німецької поліції. Як зазначив М. Іваник, в колі польських істориків побутує значна гіперболізація польських жертв польсько-української війни періоду 1939-1944 років. Насправді, цифра 100 тис. загиблих поляків, що часто фігурує в польських виданнях, не підтверджена жодними конкретними підрахунками: реальні обчислення жертв, знаних з імен, обнижують це число десь до 33 тис. Яке ж число жертв по українській стороні?

На основі вивчення різноманітних джерел М. Іваникові разом з проф. І. Галадідою вдалося створити комп'ютеризовану базу даних тих жертв, чий імена вдалося встановити. За цими даними, на Холмщині в 1939-1944 роках загинуло понад 5,000 українців, і в переважній більшості вони були вбиті поляками. Величезна кількість загиблих жінок (1,389) і дітей (503) вказує, що акції польських відділів мали характер етнічної чистки. Серед жертв переважали хлібороби та інтелігенція і провідники громади – вчителі, священники, солтиси, мужі довіри, кооператори, члени допомогових комітетів.

Таким чином, робить висновок М. Іваник, дане дослідження суттєво змінює баянс обопільних жертв. Додавши його результати до попередніх підрахунків українських жертв польсько-української війни на основі архівів Служби безпеки України – 16,523 особи, а також включивши українські жертви у південній частині Закерзоння, одержимо сумарну кількість до 30 тис., що зрівняється з числом вбитих з польського боку.

Конференція викликала велике зацікавлення серед слухачів та вилилась у жваву дискусію. Особливо хвилюючими були виступи безпосередніх свідків подій на Холмщині. Істотно доповнили доповіді і коментарі проф. Петра Потічного.

Як висновок, справедливим видається твердження проф. В. Трофимовича, що „друга польсько-українська війна” (за визначенням Володимира Вятровича) була війною за державність і незалежність з обох боків, от тільки розуміння цієї незалежності було різним. Українці билися за незалежність України проти Польщі, яку вважали загарбником українських земель. Поляки ж захищали своє право володіти „кресами”, незважаючи на українські інтереси. Скористалися ж цього конфлікту не поляки і не українці, а німці, що утверджувалися на окупованих землях за принципом „розділяй і владарюй”, і кремлівська влада, якій на руку було взаємне винищення національно свідомих українців і поляків.

Дармара Турчин-Дувірак – пресовий референт НТШ.

ВЕСНЯНІ та ВЕЛИКОДНІ КУРСИ і ЗАНЯТТЯ 2015 р. в УКРАЇНСЬКОМУ МУЗЕЇ

На заняття потрібно реєструватися заздалегідь: 212.228.0110

ВИШИВАННЯ

Відбудеться вісім занять, пристосованих як для початківців, так і для вишивальниць з певним досвідом. Будуть лекції з історії, техніки і естетики української вишивки. На курс можуть зголошуватися діти від 10 років і дорослі. Заняття відбуватимуться у двох сесіях по суботах.

Дати: (I) 17 січня – 7 березня; (II) 14 березня – 16 травня (окрім 4 і 11 квітня)
Час занять: 1:00–3:30 по полудні

Оплата за навчання: Дорослі – 60 дол.; студенти віком від 16 років і пенсіонери – 50 дол.; діти від 10 до 16 років – 30 дол.; члени Музею дістають знижку 10%

Інструктор: Любов Волинець

ПОЧАТКОВИЙ КУРС ТКАЦТВА

У цьому чотири-тижневому курсі на малому верстаті учасники будуть вивчати основні ткацькі техніки. Теми курсу включають вивчення частини верстата, як обчислити і зробити основу, як почати ткати, і як читати ткацькі взори. До кінця курсу кожний студент виробить свою власну текстильну тканину. На курс можуть зголошуватися діти від 12 років і дорослі.

Оплата включає ткацькі верстати для використання під час занять і всі необхідні матеріали, та традиційні зразки проєктів.

Заняття відбуватимуться у двох сесіях по неділях.

Дати: (I) 18 січня – 8 лютого; (II) 15 лютого – 8 березня
Години занять: 11:30 ранку – 2:00 по полудні

Оплата за курс: Дорослі – 60 дол.; студенти віком від 16 років і пенсіонери – 50 дол.; діти від 12 до 16 років – 30 дол.; члени Музею дістають знижку 10%

Інструктор: Василь Найда

ВИРОБЛЕННЯ ГЕРДАНІВ

Чотири заняття, на яких дорослі і діти від 12 років можуть навчатися робити гердани. Ці традиційні нашійні прикраси з дрібних намистин носили з народним убранням в різних районах України. Заняття відбуватимуться у двох сесіях по суботах.

Дати: (I) 24 січня – 14 лютого; (II) 21 лютого – 14 березня
Час занять: 10:00 ранку – 12:30 по полудні

Оплата за навчання: Дорослі – 40 дол.; студенти віком від 16 років і пенсіонери – 35 дол.; діти від 12 до 16 років – 15 дол.; члени Музею дістають знижку 10%

Інструктор: Ольга Лесько

ПИСАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСАНОК

Діти від 12 років і дорослі матимуть нагоду навчитися писати писанки з традиційними українськими мотивами.

Субота, 14 березня о год. 10 ран. – 12 по пол.
Неділя, 15 березня о год. 11 ран. – 1 по пол. або 2–4 по пол.
Неділя, 22 березня о год. 11 ран. – 1 по пол. або 2–4 по пол.
Субота, 28 березня о год. 10 ран. – 12 по пол.
Неділя, 29 березня о год. 11 ран. – 1 по пол. або 2–5 по пол.*

*Майстерня для дорослих від 18 років, що пишуть писанки два роки або довше. Просимо принести власні кістки, ручні або електричні.

Оплата за одне заняття: Дорослі – 15 дол.; студенти віком від 16 років і пенсіонери – 10 дол.; діти від 12 до 16 років – 5 дол.; майстерня – 25 дол.; члени Музею дістають знижку 10%

Інструктори: Анна Гбур, Леся Лебець, Емілі Робинс

УКРАЇНСЬКІ ВЕЛИКОДНІ ТРАДИЦІЇ

Заняття для дорослих і молоді від 16 років. Учасники ознайомляться з українськими великодними традиціями та практично навчатяться пекти паски.

Дата: субота, 21 березня
Час заняття: 10:00 ранку – 1:00 по полудні

Оплата за навчання: Дорослі – 25 дол.; студенти віком від 16 років і пенсіонери – 20 дол.; члени Музею дістають знижку 10%

Інструктор: Любов Волинець

ПОКАЗ ТЕХНІКИ ПИСАННЯ ПИСАНОК

Досвідчені писанкарки демонструватимуть процес писання писанок. Також буде показаний фільм Славка Новицького *Писанка*. **Реєструватися на показ заздалегідь не потрібно.**

Дата: субота, 28 березня
Час: 1:00–5:00 по полудні

Демонстрація писання писанок і показ фільму є безкоштовними з оплатою вступу до музею (вільний для членів і дітей до 12 років; \$6 студенти й пенсіонери; \$8 дорослі).

Писанкарки: Софіка Зелик, Анна Гбур

УКРАЇНСЬКІ ВЕСІЛЬНІ ТРАДИЦІЇ

Заняття для дорослих і молоді від 16 років. Учасники ознайомляться з українськими весільними традиціями включно з прикрашенням гільця та практично навчатяться пекти коровай.

Дата: субота, 2 травня
Час заняття: 10:00 ранку – 1:00 по полудні

Оплата за навчання: Дорослі – 25 дол.; студенти віком від 16 років і пенсіонери – 20 дол.; члени Музею дістають знижку 10%

Інструктори: Богданна Слиж, Любов Волинець

The Museum's programs are supported, in part, by the New York State Council on the Arts with the support of Governor Andrew Cuomo and the New York State Legislature.

The Ukrainian Museum's traditional arts programs are supported, in part, by public funds from the New York City Department of Cultural Affairs in partnership with the City Council.

The Ukrainian Museum
222 East 6th Street
New York, NY 10003
Tel: 212.228.0110 Fax: 212.228.1947
info@ukrainianmuseum.org
www.ukrainianmuseum.org

All programs include access to Museum galleries!

Museum hours:
Wednesday – Sunday
11:30 a.m.–5:00 p.m.

Нова політика...

(Закінчення зі стор. 1)

ся державним дефолтом. Але це могло б перевищити те, на що розраховували американські та європейські політики.

Якщо російський дефолт додається до світових дефляційних процесів, найгостріших у зоні євро, а також до поточних військових конфліктів, як-от конфлікт довкола Ісламської держави Іраку та Леванту (ІДІЛ), це може спричинити серйозний розлад світової фінансової системи, причому особливо вразливою виявиться зона євро.

Звідси випливає потреба негайно переорієнтувати чинну політику Європейського союзу стосовно Росії та України. Раніше я закликав до двоєдиного підходу, який передбачає врівноваження санкцій проти Росії значно масштабнішою допомогою Україні. З причин, які я спробую пояснити далі, зміну балансу необхідно буде здійснити у першому кварталі 2015 року.

Санкції є необхідним злом. Вони необхідні, оскільки ані ЕС, ані США не бажають ризику війни з Росією. Отже, економічні санкції залишаються єдиним способом опору російській агресії. Вони є злом, бо шкодять не лише країні, проти якої вони введені, але й країнам, які їх вводять. Ця шкода виявилася значно більшою, ніж будь-хто очікував. Росія охоплена фінансовою кризою, яка сприяє перетворенню загрози дефляції в еврозоні на реальність.

Натомість всі наслідки допомоги Україні будуть лише позитивними. Допмагаючи Україні захищатися, Європа непрямо захищає і себе.

Навіть більше: надання Україні фінансової допомоги полегшить стабілізацію української економіки, а непрямо – також надасть європейській економіці вкрай необхідний їй стимул, заохочуючи експорт та інвестиції в Україну. Можна також сподіватися, що проблеми Росії та прогрес України переконують Президента Володимира Путіна облишити як безнадійні свої спроби дестабілізувати Україну.

На жаль, ані європейська гро-

мадськість, ані європейські провідники, здається, не переймаються такими міркуваннями. Європа виглядає небезпечно несвідомою того, що вона непрямо піддається російській військовій агресії і намагається вести справи у звичайному режимі. Вона поводить-ся з Україною як просто ще з однією країною, котра потребує фінансової допомоги, причому, на відміну від Греції чи Ірландії, Україна навіть не є країною, важливою для стабільності євро.

Переважає думка, що Україна страждає від більш-менш класичної кризи платіжного балансу, яка трансформувалась у банківську та боргову кризу.

Є міжнародні фінансові інституції, покликані давати раду таким кризам; але вони погано пристосовані для реагування на політичні аспекти української ситуації. Щоб допомогти Україні, Європейський союз у 2007 році розпочав підготування Угоди про асоціацію з Україною, завершивши цей процес 2012 року, коли ЕС довелося мати справу з владою Віктора Януковича.

ЕС розробив детальний план кроків, які має здійснити український уряд, щоб отримати розширену допомогу. Відтоді в Україні відбулися революційні зміни, врахування яких вимагає корекції раніше розробленого плану; але цьому перешкоджають обтяжливі бюрократичні процедури ЕС.

Відповідно, проблеми України, зазвичай, формулюються у такій спосіб:

Україна потребує міжнародної допомоги, бо зазнала потрясіння, які викликали фінансову кризу. Але потрясіння є скороминущими; щойно Україна отямиться від них, як зможе повернути борги своїм кредиторам. Це пояснює, чому головною інституцією для надання фінансової допомоги Україні було обрано Міжнародний валютний фонд (МВФ).

Позаяк Україна наразі не є членом ЕС, європейські інституції (такі, як Європейська Комісія та Європейський Центральний банк), відіграють у допомозі їй лише другорядну роль.

МВФ радо скористався нагодою уникнути ускладнень, пов'язаних з потрійним наглядом з боку ЕС, ЕЦБ та самого МВФ, як це було з

Грецією та іншими країнами.

Ця розстановка ролей також пояснює, чому допомога, запропонована МВФ, базується на надмірно оптимістичних прогнозах, і чому внесок МВФ, розміром близько 17 млрд. дол., значно перевищує допомогу Україні з боку різних європейських інституцій (загалом у перспективі близько 10 млрд. дол.), і ще скромнішу допомогу з боку США.

Оскільки Україна погано виконувала свої зобов'язання щодо попередніх програм МВФ, офіційні позикодавці наголошують, що Україна отримає допомогу лише у відповідь на явні ознаки глибоких структурних реформ, а не як заохочення до проведення таких реформ.

З цієї зручної перспективи, успішний опір попередньому урядові В. Януковича на Майдані, а згодом російська анексія Криму і влаштування сепаратистських анклавів на сході України здаються неістотними явищами. Вони розглядаються як суто тимчасові зовнішні потрясіння.

Такий погляд конче необхідно змінити. Народження нової України і російська агресія є не просто тимчасовими струсами, а історичними подіями. Замість мати справу з залишками приреченого на смерть Радянського Союзу, Європейський союз сьогодні зіткнувся з Росією, котра йде на конфронтацію, перетворившись зі стратегічного партнера на стратегічного суперника.

На заміну комунізму, Президент В. Путін запровадив націоналістичну ідеологію, яка базується на етнічному ґрунті, соціальному консерватизмі та квазірелігії: „братерство слов'янських народів“, гомофобія та „свята Русь“. В. Путін проголосив „англосаксонське панування у світі“ ворогом Росії і решти світу. При цьому В. Путін багато чого навчився зі своєї війни 2008 року проти грузинського Президента Михайла Саакашвілі.

Ту війну Росія виграла у військовому плані, але була менш успішною у своїх пропагандистських зусиллях. Згодом В. Путін розвинув цілковито нову стратегію, яка широко спирається на використання і пропаганди, і вій-

ськових спецпідрозділів особливо-го призначення.

Прагнення В. Путіна відродити Російську імперію ненавмисно сприяло формуванню нової України, яка протистоїть Росії та прагне бути антиподом колишньої України, з притаманною їй корупцією і неефективним урядом.

Серед провідників нової України є найкращі представники громадянського суспільства: молоді люди, чимало з яких вчилися за кордоном, а по поверненні додому відмовилися працювати в уряді чи бізнесі, бо відчували огиду до обох. Багато з них знайшли собі місце у вищій школі, дослідницьких центрах та неурядових організаціях. Широкий волонтерський рух, який набув безпрецедентної сили та масштабів, небачених в інших країнах, допоміг Україні вистояти проти російської агресії.

Члени цього руху ризикували своїм життям на Майдані заради кращого майбутнього і зараз сповнені рішучості не повторити помилок минулого, включно з політичним розбратом, який підірвав здобутки Помаранчевої революції. Політично активне громадянське суспільство є найкращим запобіжником проти повернення старої України: якщо політики загрузнуть у дріб'язкових чварах та корупції, які зруйнували стару Україну, активісти повернуться на Майдан.

Реформатори в новому українському уряді обстоюють програму швидких та радикальних реформ, які мають докорінно змінити суспільство.

Ця програма передбачає подолання корупції через скорочення бюрократії з одночасним підвищенням платні тим, хто залишиться на державній службі, а також розформування „Нафтогазу“ – газової монополії, яка була головним джерелом корупції та бюджетного дефіциту в Україні.

Але стара Україна ще далеко не мертва. Вона переважає на державній службі та у судовій системі, а також залишається широко представленою в приватних (олігархічних і клептократичних) секторах економіки.

(Закінчення в наступному числі)

Пресфонд „Свободи“ листопад 2014 року

NOVEMBER		
\$	NAME	LOCATION
120	NOWAK, IRENE	MILWAUKEE, WI
100	A MULAK-YATZKIVSKY, A	YUCAIPA, CA
	DEYCHAKIWSKY, YURIY & IRENA	NORTH POTOMAC, MD
	KRISLATY, ZENON & DOZIA	CLEVELAND, OH
	MOSTOWYCZ, OKSANA	PONTE VEDRA BCH, FL
70	PELESCHUK, STEFAN & LARISSA	STAMFORD, CT
60	HALCHUK, JAROSLAW	ST CATHARINES, ON
	KUZMOWYCH, C	GREAT FALLS, VA
50	KOWALYSKO, IHOR	WARREN, MI
	PASCHUK, LARISA	VERONA, NJ
35	OLSHANIWSKY, BOZHENA	NEWARK, NJ
30	FEDUN, BASIL	CHARDON, OH
	LUPPO, MARY	MORTON GROVE, IL
	STEPANIUK, GEORGE	KEW GARDENS, NY
25	SIERANT, ANNA	DUNCANVILLE, TX
20	BILYNSKY, MARIYKA & IHOR	LEHIGHTON, PA
	BORACZOK, OLEH	MADISON, WI
	BUTRY, JOHN	WARREN, MI
	CZARTORYSKY, SWIATOSLAW	BROOKLYN, NY
	GLUCH, TERESA	W HARTFORD, CT
	JACHTOROWYCZ, ROMANA	CHICAGO, IL
	KOWALYSKO, MICHAEL	GAITHERSBURG, MD
	KRAM, MARK	LOS ANGELES, CA
	KROPELNYCKYJ, EMILIA	WARREN, MI
	KULAS, MYRON	LA GRANGE, IL
	KUZYSZYN, OKSANA & BOHDAN	FORDS, NJ

	MAKAR-LAUDI, S	BROOKLYN, NY
	MIRCHUK, MYKOLA	LIVINGSTON, NJ
	MOTYKA, WALTER	NORTH PORT, FL
	MYKYTA, ROMAN	EATONTOWN, NJ
	NALYWAJKO, MYROSLAWA	NORTH PORT, FL
	POLETZ, ALEXANDER	ST ANTHONY, MN
	POLISHCHUK, SERGE & TETYANA	JERSEY CITY, NJ
	PYZ, TEODOR	IRVINGTON, NJ
	RYCHTYCKYJ, DARIA	WARREN, MI
	TOMORUG, MARIA	CLARK, NJ
	TYTLA, BOHDAN	YORKTOWN HEIGHTS, NY
	WOLOSZYN, GREGORY & MARIA	FOREST HILLS, NY
	YAROVENKO, TAMARA	TORONTO, ON
15	LASZYN, TARAS	TRENTON, NJ
	SHCHEGLOV, NAZAR	JACKSON HEIGHTS, NY
10	BEZUBIAK, ANASTASIA	NORTH FORT MYERS, FL
	BILYK, YAROSLAV	TAMARAC, FL
	BUCHYNSKY, KATHERINE	SOUTHPORT, NC
	DENYSENKO, LUBA	NEW YORK, NY
	DEYCHAKIWSKY, NADIA	BRECKSVILLE, OH
	DOWZYCKY, WASYL	HORSEHEADS, NY
	FEDYK, MIROSLAW	FAIRPORT, NY
	HROMNYCKY, EUGENIA	MINNEAPOLIS, MN
	HRYNCHYSZYN, WASYL	WEBSTER, NY
	KACHALA, MYROSLAW & MARTA	WOODLAND PARK, NJ
	KOKOLSKYJ, ROMAN	SICKLERVILLE, NJ
	KOVALEVSKY, NICHOLAS	TIFFIN, OH
	KRAWCZUK, NATALIA	MORRIS PLAINS, NJ

	LEWCHENKO, PAUL	MORRISVILLE, PA
	LISEWYCH, OLGA	WENATCHEE, WA
	LONIEWSKY, JULIA	NEWARK, NJ
	MAKSYMOWYCH, ROMANA	HOOKSETT, NH
	OBUSZCZAK, VERA	PHILADELPHIA, PA
	OHAR, OKSANA	BEVERLY HILLS, MI
	SERAFYN, ALEXANDER	TROY, MI
	STASIW, ROMAN	NESCONSET, NY
	SYWYJ, STEPHANIE	CLEVELAND, OH
	SZWEZ, V	GLENDALE, AZ
	YEMETZ, LIDIA	ATWATER, CA
5	BABIAK, MARKO	WANTAGH, NY
	CHONIUK, BOHDAN	NEW YORK, NY
	HUHEWYCH, BOHDAN	BROOKLYN, NY
	KRISLATYJ, MARIA	CLEVELAND, OH
	MAJIWSKYJ, JURIJ	NEW YORK, NY
	MEDIUCH, MARY	WHIPPANY, NJ
	ORICHOWSKY, DARIA	WESTAMPTON, NJ
	SICH, DMYTRO & OKSANA	ALFRED STATION, NY
	STERCHO, IRENA	POTTSTOWN, PA
	TYMIUK, DMYTRO	BALTIMORE, MD
	TYSHOVNYTSKY, DANIEL	SHERMAN OAKS, CA
	WASYLKEVYCH, NINA	WARREN, MI
	WILLIAMS, JAROSLAWA	ST LOUIS, MO
TOTAL FOR NOVEMBER: 1,775		
Щиро дякуємо всім жертводавцям за підтримку пресфонду „Свободи“!		

ПАНОРАМА ЖИТТЯ В УКРАЇНІ

Вшанували 100-ліття Степана Чміля

д-р Євген Небесняк

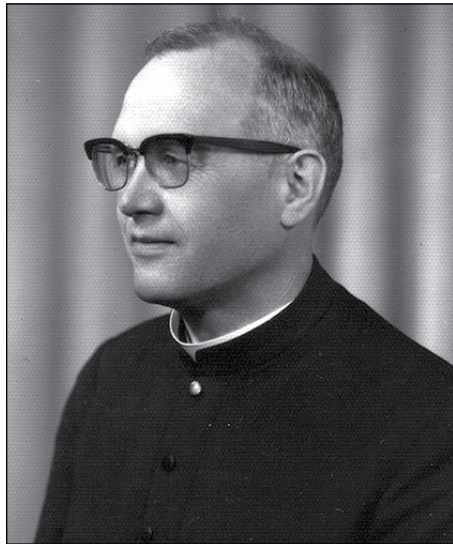
СУДОВА ВИШНЯ, Львівська область. – Святкування 100-річчя від дня народження першого українського селезіянина Степана Чміля (1914-1978), основоположника гілки отців-селезіян Української Греко-Католицької Церкви (УГКЦ), відбулося у його рідному містечку 19 жовтня 2014 року і було організоване заходами Товариства судововишнчанців „Рідне місто“. Його очолив д-р Роман Шуст, декан історичного факультету Львівського університету ім. Івана Франка.

Архиереї Ярослав Приріз – єпископ-ординарій Самбірсько-Дрогобицький, Апостольський нунцій в Україні Томас Е. Галіксон та Єпископ-помічник єпархії Владика Григорій Комар, отці-селезіяни та односельці зібралися на подвір'ї православного собору Пресвятої Трійці, де С. Чміль був хрещений та миропомазаний (колись храм належав УГКЦ, а пізніше перейшов до Української Автокефальної Православної Церкви) для освячення пам'ятної таблиці. Барельєф з бронзи зобразив С. Чміля.

Внизу були слова Патріярха Йосифа Сліпого у сорокдень смерті Владика С. Чміля: „Отець Степан Чміль нехай живе з нами! Нехай його приклад і зразок все будуть перед нашими очима. Йдіть його словами в любові до рідної церкви, свого обряду, мови й історії“. Інше речення вказувало на те, що він був хрещений та миропомазаний у цій церкві 24 жовтня 1914 року.

Пізніше близько 1,500 осіб рушили до церкви Преображення УГКЦ, яка стоїть на найвищій місцині Судової Вишні. Ариерейська Літургія була відслужена просто неба з участю 20 священиків.

Під час проповіді Владика Я. Приріз ознайомив присутніх з особою та чеснотами їхнього зем-

Владика Степан Чміль

ляка, завжди спокійного і врівноваженого, люблячого і терпеливого, молитовного і працюючого.

Опісля були прочитані листи-привіти від Папи Франциска, Патріярха УГКЦ Святослава, львівського Митрополита Ігоря Возняка та Любомира Гузара.

Папа Франциск титулував о. С. Чміля „Слугою Божим єпископом“. Це дуже важливе, бо коли в 1996 році Папа Іван Павло II визнав важливими хіротонії Л. Гузара та Івана Хоми, поставлених Патріярхом Йосифом у владика 1977 року, не ждучи схвальної відповіді чи дозволу від Ватикану, Патріярх Йосиф, побоюючись, що УГКЦ залишиться в краю без ієрархії через переслідування Церкви з боку комуністичної влади, такого визнання не удостоїв Владика С. Чміля, який в той самий день також був висвячений на єпископа разом з Л. Гузарем та І. Хомотю. Тому в щорічному ватиканському каталозі не записували С. Чміля як єпископа.

Папа Франциск чітко його назвав єпископом, чим дав зрозуміти, що Ватикан вже і С. Чмі-

(Закінчення на стор. 17)

Іван Марчук з виставкою відвідав Дніпропетровськ

Володимир Єфимов

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – 12 грудня 2014 року в мистецькій галерії „Артсвіт“ відкрилася персональна виставка робіт одного з найвідоміших сучасних українських художників Івана Марчука, а 13 грудня відбулася його творча зустріч з мистцями та журналістами. Протягом творчого життя І. Марчук створив понад 4.000 полотен у різних стилях, і кожен виток його живописної творчості – це нове бачення світу.

На виставці були представлені переважно роботи останніх років, на яких зображено щонайбільше українських краєвидів, також багато жанрових картин, модернових, а то й відверто абстрактних. Як каже сам мистець, йому подобається експериментувати, грати з кольорами, світлом, а також з назвами своїх творів, які часто-густо настільки несподівані, що глядач мусить тривалий час міркувати, чому саме така назва, що хотів нею сказати автор? От наприклад, „Вигравало сонце ритми свої“, „І розбудив місяць ніч зимою“, „Котилося Сонце ярмом“... У кожній назві ключем є дієслово – і справді, творам І. Марчука притаманна надзвичайна динаміка.

І. Марчук відвідав багато країн, бачив безліч цікавого, але у світі, каже він, „немає кращого за українську землю“, тому в його творах спостерігаємо переважно українську тематику.

Народився І. Марчук 12 травня 1936

року на Тернопільщині, навчався майстерності декоративно-прикладного мистецтва у Львові, у 1970-их роках набув слави неформального провідника українського живописного андеграунду, оскільки радянська влада не дозволяла йому виставлятися. У 1988 році виїхав до Австралії, потім до 2001 року жив і працював у Канаді та США.

Перша офіційна виставка творів в Україні відбулася у 1990 році в Києві. У 1997 році став лавреатом Національної премії України ім. Тараса Шевченка, тоді ж був включений до британського переліку „Сто геніїв сучасності“. Останніми роками великі закордонні виставки творів І. Марчука відбулися у Німеччині, Литві, не кажучи про виставки в Україні.

Для Дніпропетровська це подія величезного значення. Адеж поблизу йде війна Росії проти України, про яку І. Марчук говорить: „На сході Європи виникла квазідержава, яка наче бандитське формування тероризує нашу країну. Мені страшно за Україну“.

Іван Марчук (зліва) у розмові з журналістами Миколою Чабаном, Володимиром Єфимовим та Валентиною Орловою.

Поетеса прийшла до поранених

Олександр Костирко

МОРШИН, Львівська область. – В одному з місцевих санаторіїв війни антитерористичної операції після поранень проходять реабілітацію. Серед них перебувала невели-

ка на зріст жіночка, яка ніби пташка літала між ними, щось розповідала, щось читала з невеличкої книжки. Це була Валентина Козак з Києва – письменниця і поетеса. Вона намагалася допомогти пораненим.

В. Козак народилася на Київщині. Батьки працювали в колгоспі. Вірші почала писати з дитинства, друкувала їх у місцевій пресі. Ще ученицею прочитала свої перші вірші перед поетом-земляком Андрієм Малишком, який тепло підтримував ці поетичні спроби. У 1975 році вийшла друком її перша книжка, а відтоді поетеса видала чотири збірки лірики, а також книжку для дітей.

В. Козак добре знала в столиці та області своєю активною громадською діяльністю. Вона керувала письменницьким клубом „Світлиця-оберіг“ у Вінниці, працювала в обласному Товаристві української мови ім. Тараса Шевченка, на обласному телебаченні започаткувала авторську програму „У Настусиній світлиці“.

У грізний для України час В. Козак намагається завжди бути поряд з чужими бідами.

Валентина Козак читає свої вірші пораненому воїнові. (Фото: Олександр Костирко)

В селі не забули земляка

Євген Цимбалюк

БІЛОГОРОДКА, Рівненська область. – 14 грудня 2014 року в храмі села при запалених свічках вшанували пам'ять земляка Юзефа (Йосифа) Пачоського, від дня народження якого минуло 150 років.

Уроджений у Білогородці 1864 року Ю. Пачоський – добре знайий на європейських теренах ботанік-

Пам'ятник Юзефові Пачоському в Біловезькому національному парку.

фльорист, систематик і географ рослин, котрий у молоді роки ґрунтовно дослідив фльору Волинського Полісся. Його праця „Фльора Полісся і прилеглих місцевостей“ не втратила актуальності й дотепер. Як і багато інших наукових досліджень, в тому числі про заповідник „Асканія-Нова“, парк „Біловезька пуща“.

Інша вагома спадщина Ю. Пачоського – власноруч зібраний гербарій з 2.000 рослин української фльори, який свого часу ботанік подарував громаді і який нині зберігається в Інституті ботаніки Національної Академії Наук України. На честь Ю. Пачоського названо 10 видів рослин.

Помер дослідник в 1942 році, на території Польщі. Німецькі окупанти відібрали у нього садинок, позбавили величезної бібліотеки, побили його онука, що зрештою спричинило параліч серця в дідуся. Поховали ученого на кладовищі в селищі Лусові, а 1959 року прах видатного дослідника перенесли до Познані й поховали на меморіальному кладовищі визначних діячів.

УКРАЇНСТВО В СВІТІ

Відкрилася виставка „Барви України“

Світлана Глаз

БАТ-ЯМ, Ізраїль. – В Українському культурному центрі 26 листопада 2014 року відкрилася виставка робіт трьох художниць з Чернігова „Барви України“. Представлені роботи наповнили залю пахощами маків і фіялок Оксани Корнієнко, свіжим ароматом пасок і вишневої наливки на одній з картин Надії Мартиненко, поєднанням у барвах одвічного чоловічого і жіночого Олени Саченко.

І на всіх картинах – неповторний національний кольорит, сільські пейзажі, в кожній деталі – символ частина душі художниці і барви України, через які кожна з художниць висловлює свої почуття, переживання, бачення історії і сьогодення, а все це разом – країна, де вони живуть.

Роботи різні: у О. Корнієнко чіткі графічні зображення, адже за професією вона архітектор, закінчила Харківський інженерно-будівельний інститут, а вже потім почала малювати. Н. Мартиненко – художник за професією, закінчила Кримське художнє училище ім. Миколи Самокиша. У її картинах переважають сільські мотиви: двір, де

Олена Саченко. „Синє та червоне“.

Директор Одеського музею ім. Миколи Реріха Олена Петренко розповідає про виставку. (Фото: Світлана Глаз)

серед трави – польові квіти, а посередині височіє груша, адже не можна й уявити собі український двір без груші та яблуні, сливи і вишні. У О. Саченко відчувається стиль майстрів-художників Київської художньої школи ім. Тараса Шевченка, яку вона закінчила.

„У картинах цих трьох художниць, які народилися в такому прекрасному місці України, як чернігівська земля, немає нічого придуманого. Це все імпрізації самої природи, перенесені на полотно, фарби України, якими так багата країна і руки художниць, які володіють пензлем і полотном“, – сказала на відкритті виставки її організатор, директор Одеського музею ім. Миколи Реріха Олена Петренко.

Привезти усі картини художниць з Чернігова неможливо. Тому учасникам вечора показали фільм про ті картини, які ще зберігаються вдома,

в музеях і приватних колекціях України, Білорусі, США, Ізраїлю, Туреччини. Вони прекрасні, свіжі, наповнені притаманною тільки жінці теплотою. Вдивляючись у квіти і дерева, річки і луки, згадала рядки Ліни Костенко:

Самі на себе дивляться ліси,
розгублені од власної краси.
Немов пройшов незримий Левітан,
то там торкнув їх пензликом,
то там.
Осінній вітер одгуляв, затих.
Стоїть берізонька –
як в іскрах золотих,

Ці рядки і про наших жінок-художниць, у яких свої уявлення про фарби України, якими вони так щедро діляться з людьми.

На вечорі майстерно грала чудові мелодії піаністка з Єрусалиму Діяна Лівшиць. У її виконанні прозвучали українські мелодії і твори Петра Чайковського.

Про Патріярха...

(Закінчення зі стор. 11)

вання, що, доповнена численними світлинами з архівів Центру студій спадщини Патріярха Йосифа при ТСС-А, ця книжка послужить новим причинком до портрета однієї з найбільш маркантних і непересічних постатей української історіографії – Блаженнішого Йосифа Сліпого.

В рамках презентації відбувся показ документального фільму за однойменною назвою „Шлях у безсмертя“ (режисер – Марія Козак), у якому висвітлено основні аспекти пастирської діяльності Патріярха Йосифа після звільнення з ув'язнення 1963 року, а також його пророчу візію долі України та Української Греко-Католицької Церкви.

Нагадаємо, що 7 вересня 1984 року в Римі перестало битися серце Першого Патріярха Української Греко-Католицької Церкви Блаженнішого Йосифа Сліпого (1892-1984).

Товариство „Свята Софія“

Вечорниці Червоної Калини

Вітаємо Дебютанток
Вечорниць Червоної Калини

Презентація о годині 7:00 вечором
в суботу 7 лютого 2015

Hilton Pearl River
Pearl River, New York

Докладніші інформації:
KalynaDeb.org

Наталія Андрія
Богданна Баран

Наталя Близнак

Діана Фурда

Катарина Роуз
Іовіно

Ляриса Анна
Клюфас

Ірена Анна Кульбіда

Рома Катерина
Кульбіда

Роксолана Кулинич

Надія Джін Лангер-
Маршел

Наталя Лівша

Мая Лідія
Лопатинська

Стефаня Мор

Наталя Перхалюк

Таїса Соробей

Анастасія Залуцька

НОВІ ВИДАННЯ

Український звукозапис вже має бібліографію

Ольга Осадця

Музичний звукозапис є складним мультикультурним явищем, що має вивчатись у межах багатьох дослідницьких напрямків, галузей і навіть фундаментальних наук.

Піонером бібліографічного дослідження українського музичного звукозапису є американець українського походження Степан Максимюк. Він відзначає у передмові до своєї праці: «Бібліографія українського звукозапису, в Україні (як і самі звукозаписи) ще дуже мало, а точніше – майже не опрацьована, й надалі залишається занедбаною ділянкою українського музикознавства».

Тому поява бібліографічної праці С. Максимюка є актуальною і давно очікуваною. Автор поділив свою «Бібліографію» на дві частини: перша охоплює бібліографічний матеріал – близько 600 описів публікацій, розташованих за алфавітом їх авторів чи назв. Другу частину складає список каталогів багатьох звукозаписуючих фірм світу, які випускали українські записи. Це цінний матеріал для

подальшого опрацювання української музичної фонографії.

У передмові до «Бібліографії» С. Максимюк з сумом констатує, що йому не вдалося нав'язати тісних контактів з тогочасними колекціонерами в Україні для поповнення необхідною інформацією. Тому це радше матеріали до бібліографії про український музичний звукозапис з багатьох періодичних та фахових видань, переважно української еміграції. Можна з певністю сказати, що запропонована праця є першою спробою систематизувати багатий матеріал, який досі був розкиданий у різних джерелах американського та європейського континентів.

Проблеми теоретичного, методологічного й практичного характеру вирішували редактори покажчика Володимир Пилипович та Юрій Ясіновський. Суттєвим доповненням є інформаційно-пошуковий апарат, а також ілюстративний матеріал.

(Журнал „Українська музика”, 2014, ч. 3 Львів)

Обкладинка книжки.

Вшанували 100-ліття...

(Закінчення зі стор. 15)

ля визнає єпископом. Друга важлива річ – це те, що Папа назвав його „Слугою Божим“, титулом, що зазвичай дається тим, чий беатифікаційний процес відкрито. Папа у листі згадав свої юнацькі роки і приклад цього українського пастиря, коли сьогоднішній Папа, студент в Аргентині, прислуговував о. С. Чмілеві до української Літургії.

Новопоставлений настоятель салесянської провінції, греко-католик з Словаччини о. Карол Манік подарував Нунцієві та владикам медальйони з бронзи з зображенням св. Івана Боска, основоположника Салесянського згромадження.

Усі зібрались на подвір'ї церкви, щоб освятити пам'ятний барельєф, однаковий з тим, що встановлений на стіні православної храму, але після слів Патріярха було зазначено: „На вічну пам'ять сина України преосвященного Владики УГКЦ Степана (Чміля) в день його 100-літнього ювілею“.

Свято продовжилось академією в Народному домі міста, де о. д-р Євген Небесняк, салесянин, який особисто знав святця, виголосив доповідь про його життя і святість, а Оксана Сапеляк представила біографію С. Чміля „Світло святости. Отець Степан Чміль“ Андрія Сапеляка та свою працю „Виховання нової людини“.

20 жовтня Панахида була відслужена у монастирському храмі Покрови Пресвятої Богородиці у Львові.

Святкування цієї річниці було розпочате в Римі ще 12 жовтня, Літургією в Соборі св. Софії з участю Патріярха УГКЦ Святослава, після якої всі зійшли до підвальної церкви, щоб перед гробом С. Чміля відслужити Панахиду. Після обіду у залі Українського Католицького Університету відбулася пройшла конференція, присвячена 100-літтю Владики. Салесянин о. Олег Ладнюк представив життєвий шлях С. Чміля, а о. Є. Небесняк в висвітлив його святість. Святочне дійство було організоване римським Товариством „Свята Софія“, до чого найбільше спричинився голова товариства о. Марко Семенен.

Selfreliance

Ukrainian American Federal Credit Union

Легке Рішення для Здійснення

Завантажте нову "Selfreliance Mobile App" програму

- реєстрування нового користувача в режимі реального часу
- знаходження найближчих безоплатних банкоматів (АТМ)
- перевірка зображення виплачених чеків

Проскануйте для завантаження програми Android app

Проскануйте для завантаження програми iPhone app

2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911

Selfreliance.Com
300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by the full faith and credit of the United States Government

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Full Financial Services

Відділ — 973-292-9800, дод. 3040 реклами

ПОШУК ПРАЦІ

Жінка з України пошукує працю без проживання, по догляду за особою похилого віку.

Тел. 862-371-7289. Наталка

ЮРІЙ СИМЧИК

Ліцензований Продавець
Страховання Життя

YURIY SYMCZYK

Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3055) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: symczyk@unamember.com

ARKA

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

МАРІЯ ДРИЧ

Ліцензований Продавець
Страховання Життя

MARIA DRICH

Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

26 Perrine Ave., Jersey City, NJ 07306
Tel.: 201-647-6386

e-mail: marijkauna@yahoo.com

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
"English through the Arts" - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

215 West 43 Street, Times Square, NY 10036

Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanalt@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктіві пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
оля - 1 гальон, тушонка - 3 ф., салями - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

Світлій пам'яті Анатолія Коломийця

Марія Климчак

Вічна Йому пам'ять!

У Чикаго 9 грудня 2014 року відійшов у вічність відомий український художник Анатолій Коломиєць. Мое особисте багатолітнє спілкування з мистцем і добрим старшим приятелем залишається в пам'яті тими неділями, коли після Служби Божої в соборі свв. Володимира і Ольги товариство сідало за круглий стіл до розмови, а він переходив дорогу і, забувши про час, залишався в Українському Національному Музеї сам-на-сам з думками перед своїми картинами. Спостерігати за ним було надзвичайно цікаво.

Разом ми відкривали п'ять виставок картин, а всього на рахунок у майстра їх було 40. Наступна виставка, 41-ша, мала відкритися у квітні 2015 року. Упродовж 60 років наша громада пізнавала мистецький світ, виписуваний рукою художника, скульптора та лірика одночасно. Дивовижна шляхетна палітра розповідала про рідний край.

Народився А. Коломиєць на Полтавщині в 1927 році. Глибоко в серці закарбувалось голодне дитинство. Дивом вдалося родині Коломийців переїхати до Дніпропетровська, де минули шкільні роки майбутнього майстра пензля. Від 1941 року він був на еміграції.

У Бельгії переступив поріг мистецької школи і зрозумів, що малювати буде все своє життя. З 1948 по 1952 рік навчався в Інституті св. Луки, з 1952 по 1953 рік – в Королівській академії мистецтв у Льєжі. Поміж навчанням була важка праця в копальнях.

У 1953 році родина Коломийців переїхала до Америки. Життя починало набирати кольору. Та навіть через роки тема Голодомору 1932-1933 років лягала на полотна, і йому, чи не єдиному з мистців діаспори, вдалося створити шість робіт, об'єднаних пам'яттю про мільйони братів і сестер в Україні.

Св. п. Анатолій Коломиєць

Американські пороги професійної майстерності починалися з праці в „Моноліті“, заснованому у Чикаго в 1954 році. Він був одним із засновників.

Приємною несподіванкою була звістка про присвоєння А. Коломийцеві звання Заслуженого художника України. Це сталося у 2007 році. Його роботи зберігаються в музеях України та Америки, частина творів продовжує своє життя в приватних колекціях. У 1991 році відбулася перша виставка в Україні, у Києві. Вона називалась „Слідами скитів по Україні“ і діяла в кількох містах.

„Анатолій Коломиєць для тих, які мали честь його знати, залишиться в пам'яті не лише як цікавий, дуже плідний художник, але як людина, яка пережила Голодомор і сталінізм, Другу світову війну і скитальщину та стала світлим представником великого покоління батьків, які виховали для української глобальної громади нащадків, відданих громадській праці і правдивим Божим і загальнолюдським принципам“, – написав Екзарх Української Греко-Католицької Церкви у Франції, Швейцарії та країнах Бенілюксу Борис Гудзяк.

Поховано художника в Чикаго на цвинтарі „Elmwood“.

Т-во Українських Інженерів Америки Відділ Філадельфія

повідомляє своїх членів і українську громаду,
що 11 грудня 2014 року відійшов у вічність
наш довголітній член і колишній голова Відділу

св. п.

інж. Володимир Кузик

Похоронні відправи відбулися
в середу, 17 грудня 2014 року, в церкві
св. Архистратига Михаїла в Дженкінтовні, ПА.

Опечаленій родині складаємо вислови глибокого співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

Управа Відділу

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA

З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЕКТ.

Подяка

30 грудня 2014 року відійшов у вічність наш дорогий і незаступимий

св. п. Мирослав Шмігель

Дружина Надія та вся родина складають щирю подяку о. Бернардові Панчукові, парохів церкви св. Юра в Нью-Йорку, о. Юрієві Базелевському, парохів Православної церкви Всіх Святих, о. Петрові Шишці з церкви св. Юра, о. Василеві Тівадар з церкви Святої Покрови в Озон-Парку та о. Левові Голдейдові за відправу похоронних обрядів.

Рівнож, дякуємо Хорові „Думка” за спів на панахиді, всім за пам'ятні вінки, і панові Миронові Прадивусові за опіку і поміч в часі недуги.

Родина складає сердечну подяку всім приятелям, знайомим і друзям, за присутність на парастасі, похороні і тризні, та всім, хто листовно та іншим способом висловили свої співчуття, і тим надали сильну підтримку у час глибокого смутку.

За пропам'ятні вінки і квіти, родина складає подяку таким особам і організаціям:

Родина Шмігель з Рочестеру, Нью-Йорк (д-р Борис Шмігель, Ірена, Таня, Марко і Андрій Шмігель з родинами); Спілка Української Молоді (СУМ) в Америці; Марко і д-р Уляна Супрун; Федеральна Кредитівка „Самопоміч” в Нью-Йорку; Родина Мортон; Юрій Бойчук з родиною; Український Конгресовий Комітет Америки (УККА); Ліля Пашук з дітьми; Родина Савчук; Марта Дивайн з родиною.

У світлу пам'ять Мирослава Шмігеля зложили:

На святі Літургії у Церкві св. Юра в Нью-Йорку:

В. і Р. Загнійний; родина Благий; родина Паска; Л. і М. Прадивус; В. і І. Ткаченко; Г. Францес; родина Канятин; А. Лозинський; З. Галькович; В. і І. Когут.

На Святі Літургії в Українській католицькій церкві Святої Покрови в Озон-Парку, Н. Й.:

Родина Оберишин; І. Дзера, Ліда і Славко Черник.

На Святі Літургії в Українській Католицькій Епархії в Торонті: М. Набережна

В суботу, 17 січня 2015 року, в університетському храмі Блаженних Мучеників у Львові – Український Католицький Університет - слухатиметься заупокійна поминальна літургія за св. п. Мирослава.

На гуманітарну програму „Захист Патріотів” через ООЧСУ:

по \$500 Зенон і Оля Савчук; Надія Шмігель з родиною.

\$200 І. і Р. Лещук.

\$150 М. Прадивус.

по \$100 А. і О. Дмитренко; М. і Л. Гарванко; О. і М. Кебало; Б. і Б.

Курчак; родина Кузьмович-Благий; Б. і Х. Лонкевич; В. і Л. Лисняк; Р.

і А. Мац; Р. і А. Мигаль; Ю. і Х. Микитин; І. Немий; Я. і Л. Палилик; М.

Походай-Паска і Б. Походай-Степелях; Надя Савчук; Наталка Савчук,

Роксоляна Савчук; М. і К. Семанишин; Н. Соневицька; А. Стасів; Український Конгресовий Комітет Америки - Відділ Нью-Йорк; М. Знаєнко.

\$60 Д. Дикий.

по \$50 М. Гнатишин; М. Гованський; Л. Кобаса; В. і А. Козицький; Р. і Л.

Козицький; родина Ленчук; М. Лушик; Р. і Г. Ратиш; В. і А. Сафян.

по \$40 А. Бурчак; І. Наугольник-Коген.

по \$30 Т. і О. Боднар; М. Василик.

\$25 Б. і А. Кравчук.

по \$20 І. Барна; М. Кепітул

На допоміжні проекти ЗУАДК в Україні:

по \$200 доктор Т. і О. Гунчак.

по \$100 С. і М. Дупляк; І. і Л. Федун; М. і О. Гнатейко; Я. і Г. Оберишин.

\$80 І. Дзера.

\$30 Г. і Г. Добуш.

На Український Музей в Нью-Йорку:

\$50 - І. і Н. Зварич.

Ділимося сумною вісткою, що в понеділок, 3 листопада 2014 року, в Monterey, CA, після довгої недуги упокоївся наш улюблений брат, дядечко і хресний батько

св. п.

Олександр (Лесик) Діберт

народжений 24 червня 1924 року в м. Києві.

Панахида і поминки відбулися 9 листопада 2014 року в Православній Катедрі Св. Андрія, Метрополії Вашингтону. Родина новоспочилого складає щирю подяку Настоятелю о. Володимирові Штелякові за молитви, сердечність і моральну підтримку. Св. п. Олександр був похований на Українському православному цвинтарі, S. Bound Brook, N.J.

У глибокому смутку залишилися:

сестра - Оля Матула з чоловіком Петром

племінниця - Оленка Матула

- Оксання МатулаТенс з чоловіком Гілбертом

і дітьми Зіною і Алексом

кузинка в Києві - Валентина Крамаренко-Іванченко з родиною

Покійний закінчив Десятирічку в Києві за тиждень до початку II Світової війни, пережив німецьку окупацію і опинився з родиною в Німеччині примусовим робітником (остарбайтером). Після закінчення війни перебував в DP таборах, студював в УТП в Регенсбурзі, емігрував до Америки в 1950 році. Тут закінчив студії в Cornell University, здобув ступінь Магістра в Monterey Institute of International Studies.

Працював викладачем української і російської мов в Defense Language Institute in Monterey, CA на протязі 36 років.

Все життя прожив з Україною в серці. Хоч довгі роки провів відірваний від Української громади, завжди тримав духовний зв'язок з нею і жертвував на народні цілі, особливо на розвиток української культури і науки та на Допомогу Україні, яку любив понад усе.

Вічна Йому Пам'ять!

Наша велика подяка всім друзям і приятелям за молитви, висловлені співчуття, чудові квіти і щедрі пожертви в пам'ять Новоспочилого - для допомоги родинам забитих і ранених воїнів на Сході України, які обороняли незалежність і цілісність української держави.

Ділимося сумною вісткою, що 30 грудня 2014 року відійшов у вічність на 89-му році життя

св. п.

Мирослав Шмігель

Народився 1 лютого 1925 року в Рогатині, Івано-Франківської області. Закінчив гімназію в Бережанах. Був активним членом української громади і патріотом України.

- Голова Крайової Управи СУМ в Америці;
- Голова Об'єднаного Комітету УККА в Нью-Йорку;
- Голова Управи Дирекцій кредитівки „Самопоміч” в Нью-Йорку;
- Член Дирекцій Українського Вільного Університету;
- Координатор праці Товариства „Рогатинщина”;
- Футболіст Українського Спортивного Клубу в Нью-Йорку.

У смутку залишилися: дружина Надія; донька Христина з чоловіком Патриком; син Петро з дружиною Сузанною; внуки Тиміш і Андрея („Пиксі”); Ольга Гладішовська з чоловіком Зеноном Савчуком; Христина і Борис Лонкевичі з дітьми Аріаною і Николаєм з їхніми родинами; племінниця Роксоляна з Дриз з родиною; племінниця Наталка з Крис; родина Шміглев з Рочестеру, Нью-Йорк - д-р Борис Шмігель, Ірина, Таня, Марко і Андрій Шмігель з родинами; родина в Україні: тіточка сестра Ольга Панків з донькою Ориною Гладій і її сином Ростиславом, д-р Любомир Пиріг з дружиною Тамарою і дітьми, Олесь і Маріанна Пиріг з родинами; ширша родина в Англії, Австрії, Канаді, Україні і ЗСА.

Покійний похований на цвинтарі св. Андрія в South Bound Brook, New Jersey.

В пам'ять покійного можна складати пожертви на гуманітарний проект Світового Конгресу Українців „Захист Патріотів” через ООЧСУ або на допоміжні програми ЗУАДК.

Вічна Йому пам'ять!

За присутність на відправах та вислови співчуття щиро дякуємо.

Надія Шмігель, Христя і Петро

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА

Our services are available

anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в С. Бавнд Бруку і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)

UNION, NJ 07083

908-964-4222 • 973-375-5555

www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами

в **BRONX, BROOKLYN,**

NEW YORK і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор

Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник

(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБЕРГУ ТА ІНШИХ.

Looking for your first home?

Ask about our first time home buyer program:

10% down

no PMI

4.00%*

25 year fixed rate

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

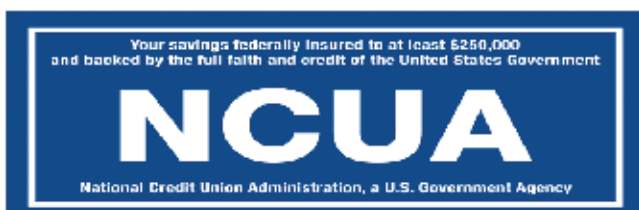
Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

*10% down-payment required; 1-4 family owner occupied first home; no points; no Private Mortgage Insurance required; no prepayment penalties; 300 payments; \$5.28 cost per \$1,000.00 borrowed for 25 year term period. Interest rate may change at any time without prior notice.